

Ikt. sz.: STB/99-3/2012.

STB-26/2012. sz. ülés
(STB-83/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Sport- és turizmusbizottságának**
2012. szeptember 25-én, szerdán, 11 óra 09 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 520. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:</i>	5
<i>A sport támogatásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8159. szám)</i>	5
<i>A sportról szóló 2004. évi I. törvénynek a látvány-csapatsportágak hivatásos bajnokságaiban induló sportvállalkozások fizetőképessége és átláthatósága biztosítása érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8173. szám)</i>	5
<i>Szilágyi György (Jobbik) szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Szekeres Pál (EMMI) ismerteti a tárca álláspontját</i>	8
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	8
<i>Szilágyi György (Jobbik) reflexiói</i>	10
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről</i>	12
<i>Szekeres Pál (EMMI) ismerteti a kormány álláspontját</i> Hiba! A könyvjelző nem létezik.	
<i>Beszámoló a magyar csapat 2012. évi londoni olimpiai szerepléséről</i>	12
<i>Molnár Zoltán (MOB) tájékoztatója</i>	12
<i>Szekeres Pál (EMMI) szóbeli kiegészítése</i>	14
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	15
<i>Molnár Zoltán (MOB) reflexiói</i>	20
<i>További kérdések, hozzászólások</i>	23
<i>Molnár Zoltán (MOB) további reflexiói</i>	24
<i>Tájékoztató a megyei sportigazgatás átalakulásáról</i>	25
<i>Molnár Zoltán (MOB) tájékoztatója</i>	25
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	26
<i>A 2011. évi turisztikai szezon és a 2012. évi nyári főszezon eredményeinek értékelése</i>	26
<i>Horváth Gergely (Magyar Turizmus Zrt.) beszámolója</i>	26
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	28
<i>Horváth Gergely (Magyar Turizmus Zrt.) válasza</i>	33

Napirendi javaslat

1. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:
 - a. A sport támogatásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8159. szám)
(Szilágyi György (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
 - b. A sportról szóló 2004. évi I. törvénynek a látvány-csapatsportágak hivatásos bajnokságaiban induló sportvállalkozások fizetőképessége és átláthatósága biztosítása érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8173. szám)
(Dr. Schiffer András (LMP) képviselő önálló indítványa)

2. Beszámoló a magyar csapat 2012. évi londoni olimpiai szerepléséről
Előterjesztő:
Molnár Zoltán, a Magyar Olimpiai Bizottság főtitkára

3. Tájékoztató a megyei sportigazgatás átalakulásáról
Előterjesztő:
EMMI Sportért Felelős Államtitkárság képviselője
Molnár Zoltán, a Magyar Olimpiai Bizottság főtitkára

4. A 2011. évi turisztikai szezon és a 2012. évi nyári főszezon eredményeinek értékelése
Előterjesztő:
Horváth Gergely, a Magyar Turizmus Zrt. vezérigazgatója

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Szalay Ferenc** (Fidesz), a bizottság elnöke

Zakó László (Jobbik), a bizottság alelnöke
Becsó Zsolt (Fidesz)
Hadházy Sándor (Fidesz)
Horváth Zoltán (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Vincze László Mihály (Fidesz)
Hoffman Pál (KDNP)
Horváth András Tibor (MSZP)
Szilágyi György (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Lasztovicza Jenő (Fidesz) Szalay Ferencnek (Fidesz)
Kovács Ferenc (Fidesz) Törő Gábornak (Fidesz)
Kovács Péter (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
Bús Balázs (KDNP) Hoffman Pálnak (KDNP)
Pál Béla (MSZP) Horváth András Tibornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Szekeres Pál helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma,
Sportért Felelős Államtitkárság)
Molnár Zoltán, a Magyar Olimpiai Bizottság főtitkára
Horváth Gergely, a Magyar Turizmus Zrt. vezérigazgatója

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 09 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SZALAY FERENC (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégeink! Határozatképesek vagyunk, elkezdjük a munkánkat. A helyettesítés a következőképpen zajlik: Pál Béla képviselőtársunkat Horváth András képviselő úr, Bús Balázst Hoffman képviselőtársunk, Kovács Pétert Hadházy képviselőtársunk, Kovács Ferencet Törő Gábor képviselőtársunk helyettesíti, Lasztovicza Jenőt pedig jómagam helyettesítem. A napirendi javaslatához van-e bárkinek hozzáfűznivalója, kérdése? *(Jelzésre:)* Alelnök úr!

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Most már menetrend szerint kérek szót bizottsági ülésen a napirend elfogadása előtt. Szeretném jelezni, hogy a saját frakcióvezetésemnél kezdeményeztem, hogy a bizottsági elnöki értekezleten – vagy ha kell, akkor a Házbizottságban – hozzák szóba a bizottságunk ülésezési gyakorlatát. Tegnap nem voltam rest, és az összes állandó bizottság aktuális meghívójára rámentem: valamennyi bizottság vagy tegnap tartotta az ülését, vagy nem tartott ülést. Egy bizottság volt, ahol Lázár János meghallgatása, gondolom, Lázár János elfoglaltsága miatt lett mára kitűzve egy meghallgatás, mindenki hétfőn délelőtt ülésezett. 9 órára volt meghirdetve a bizottsági ülés. Pál képviselőtársunk és ön is napirend előtti felszólalást mondott – figyelemmel is kísértem –, úgyhogy feltételezem, hogy emiatt is 11 órára toltuk az ülést.

Szeretném jelezni, hogy követhetetlen a bizottságunk ülésezési rendje, így nem lehet tervezni, plenárison felszólalást tervezni, arra bejelentkezni. Újra és nyomatékosan kérem, és egyben kérdezem is, mi az akadálya annak, hogy plenárison kívül, hétfőn délelőtt, kedd hajnalban vagy bármikor ülésezünk, hogy az, aki szeretne, részt tudjon venni mind a bizottsági ülésen, mind a plenáris ülésen. Ráadásul egy idén nyáron elkészült anyagot is percre pontosan másfél órával ezelőtt kaptunk meg; szerettem volna azt jobban átnézni. Ez így méltatlan a bizottságunk működéséhez, és szeretném emiatt tiltakozásomat kifejezni jegyzőkönyvön keresztül is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mint ahogy múltkor elmondtam, tudjuk igazítani a bizottsági ülést a plenáris elfoglaltsághoz. A mai napon valóban azt jelezte, hogy a keddi nap nem lesz alkalmas arra, hogy bizottsági ülést tartsunk; a következő hetit végiggondoljuk, és megnézzük, hogy hova lehet úgy rakni, hogy valóban mindenki részt tudjon rajta venni. Képviselő úrnak igaza van. *(Zakó László: Köszönöm.)* Van-e más? *(Nincs jelentkező.)*

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:

A sport támogatásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8159. szám)

A sportról szóló 2004. évi I. törvénynek a látvány-csapatsportágak hivatásos bajnokságaiban induló sportvállalkozások fizetőképessége és átláthatósága biztosítása érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/8173. szám)

Az 1. napirendi pont a) és b) pontjairól tárgyalunk. A sport támogatásával összefüggő egyes törvények módosítása az első; hasonló a második is, egy kicsit hosszabb címmel. Szilágyi képviselő úr az elsőnek az előadója. Tessék parancsolni!

Szilágyi György (Jobbik) szóbeli kiegészítése

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik) előterjesztőként: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Előjáróban annyit, hogy ennek a törvénynek a benyújtására fideszes vagy Fideszhez közeli politikusok sarkalltak, hiszen az olimpia után olvashattuk az újságokban és hallhattuk a hírekben mind Schmitt Pált, mind Borkai Zsoltot, akik arról beszéltek, hogy ilyen sikeres olimpia után célszerű lenne kiterjeszteni a tao-kedvezmények körét más sportágakra is, nem csak a látvány-csapatsportágakra. Komolyan vettem az ő szavukat, ezért benyújtottam ezt a törvénymódosítást, amely pont erről szól, hogy ne csak szavakban, hanem tettekben is megteremthessük ennek lehetőségét.

Azt hiszem, abban mindannyian megegyezhetünk itt a sportbizottságban, akik szeretjük a sportot, hogy azt a célt, hogy a sport egy társadalmi kohéziós erőt jelentsen, hogy büszkeséget jelentsen ennek a társadalomnak, azt a célt, hogy a fiatalokat a sportolás felé fordítsa, a látvány-csapatsportágakon kívül – ahogy ezt az olimpia is bizonyította – más sportágak is el tudják érni. Azt a főcélt tehát, hogy a fiatalok elkezdjenek sportolni, más sportágak is meg tudják teremteni, ezért szeretném, hogy meglegyen a lehetőség arra, hogy más sportágak is tao-kedvezményben részesüljenek. Azért mondtam, hogy lehetőség, hiszen azzal is tisztában kell lennie minden képviselőnek, hogy az, hogy ezt a törvényt elfogadjuk, vagy egyáltalán tárgyalhatja az Országgyűlés, nem jelenti automatikusan azt, hogy a tao-kedvezményeket fel is használhatják ezek a sportágak. Ha ugyanis a tao eddigi útját nézzük, ehhez kell majd egy kormányrendelet, meg kell határoznia a kormánynak, hogy milyen összeget lehet felhasználni a sportra, és azt is meghatározta a kormány az elmúlt évben, hogy mely szövetség milyen összeggel rendelkezik. Azt gondolom tehát, hogy ezzel a törvénnyel semmi mást nem csinálunk, minthogy megteremtjük a lehetőséget. Most tényleg csak példát mondok. Ha éppen úgy gondolja a kormány, és lerak az asztalra egy megfelelő sportkonceptiót, és e koncepció mentén azt mondja, hogy a következő évben azt szeretnénk, hogy Cseh László ne 33-as medencében készüljön, hanem szükség van egy medencére, vagy azt szeretnénk, hogy egy népszerű sportágra, a strandröplabdára – ami most megújult szinte, és láthattuk az olimpián, milyen sikere volt – legyen Magyarországon valamilyen létesítmény, akkor erre lehetősége van a mindenkori kormánynak, hiszen azt mondhatja, hogy most akkor a tao-kedvezmény körét ebben az évben erre a két sportágra terjesztem ki. Itt tehát nem elaprózódásról lenne szó, hanem pontosan arról, hogy a kormány határozatai alapján milyen sportágak részesülhetnének még tao-kedvezményben. Úgy érzem, hogy ez egy abszolút támogatható része lenne a sporttörvénynek, mert lehetőséget adna arra, hogy ha úgy gondoljuk, hogy máshova is be szeretnénk vonni a tao-kedvezményt, akkor erre lehetőség lenne. Hozzáteszem, ráadásul még azért sem tartom célszerűnek továbbra is fenntartani csak a látvány-csapatsportágakra a tao-kedvezményt, hiszen pont ezek a sportágak azok, ahova – nem azt mondom, hogy könnyen, mert nem lehet könnyen pénzt szerezni a magyar sportra – könnyebben lehetne pénzt szerezni, míg vannak olyan sportágak, ahova egyszerűen szinte lehetetlen, ott pedig hozzá kell járulni a fejlődéshez.

Még egy utolsó példát engedjenek meg. Ha az olimpiai sikereken felbuzdulva most hirtelen nagyon-nagyon sok fiatal kezdene el valamelyik, olimpián sikert elérő sportágban sportolni, és erre nem megfelelő az infrastrukturális helyzet, akkor lehetősége lenne a kormánynak e törvény értelmében azonnal lépni. Azt mondhatná, hogy valóban kiterjesztjük a tao-kedvezményt, és innentől kezdve megteremtjük annak lehetőségét, hogy ezek a fiatalok, akik odafordulnának a sport felé, és nem a látvány-csapatsportágakban szeretnének sportolni, ne menjenek el azért, mert nincs létesítmény, mert nincsenek meg a megfelelő lehetőségek, hanem a kormány meg tudná teremteni annak lehetőségét, hogy ezek a fiatalok a sportpályák környékén maradjanak. Kérem képviselőtársaimat, hogy mivel ez csak egy lehetőséget nyit meg, támogassák ezt a törvénymódosító javaslatunkat, különös tekintettel arra – ahogy a híradásokból kivettem –, hogy ezt a MOB elnöke, Borkai Zsolt és Schmitt Pál is támogatná,

hiszen ezt nyilatkozták az olimpia után a különböző médiumokban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Az előterjesztéshez mondanám, hogy én azt gondolom, hogy azok a fideszes képviselők, akik esetleg képviselő urat megkeresték, azok nem kellőképpen tájékoztak különféle dolgokban. Egészen biztos, hogy nem tájékoztak az ügyben, hogy a magyar sport finanszírozása az nem a társasági adó; a magyar sport finanszírozása az állami források, az önkormányzati források, a szponzori bevételek, a szülői támogatások összessége plusz a tao. Az állami források – ebben a költségvetésben látszik – hozzávetőleg 10 milliárd forinttal nőnek az elmúlt évhez képest. Az elmúlt években a sporttámogatás nemhogy csökkent volna, hanem folyamatosan nő; ez egy tendencia. Az önkormányzatok hozzávetőleg 40 milliárd forinttal járulnak hozzá a magyar sporthoz. Azt gondolom, hogy ezt is meg kell majd kérdezni fideszes képviselőtársainktól. Ha nem tudják, elmondjuk nekik is – de önnek mindenképpen, Szilágyi úr –, hogy 40 milliárd forint támogatás érkezik az önkormányzatoktól. A szponzori pénzeket nem tudjuk megbecsülni, én legalábbis nem tudom megbecsülni, de több milliárd forintban mérhető, mint gondolnánk, akármelyik sportágat nézzük, nem beszélve nyilván a szülői és egyéb támogatásokról. A tao-t tehát kiemelni, mint a magyar sport egyedüli üdvözítőjét, azt gondolom, hogy nem szerencsés.

A másik, hogy a MOB nem azt mondta, hogy a tao-pénzekből, hanem a lecsorgó tao-pénzekből gondoljuk végig, hogy lehet-e támogatni egyéb sportágakat. Ha jól tudom, a novemberi hónapban jön be a társasági adóról egy tájékoztató, amelyből egészen biztosan ki fog derülni, hogy a tao hány százalékát nem tudja az öt sportág igényelni. Lehet azt mondani a kormánzatnak, hogy akkor ebből a visszacsorgó pénzből gondolja végig, hogy hova ad pénzt, de azt azért pontosan kell tudni minden képviselőnek, hogy a társasági adó egyébként az államkassza része, az állami büdzsé része, ha így hívjuk, ha nem így hívjuk. Ha tehát visszacsorog belőle pénz, az beforog az államkasszába, és a kormány – mint ahogy ebben az időszakban, akár a mostani költségvetésben is – megjelöli például a Székesfehérvári Jégcsarnok fejlesztését meg a Vasas vívócsarnokának fejlesztését, bármelyik kérdésben, nem kell hozzá törvényt módosítani, egészen nyugodtan pénzt adhat bármely sportágra.

Abban is biztos vagyok, hogy az a pénz, ami a MOB-nál rendelkezésre áll, jó kezekben van, és jól használta fel; erről az olimpiai eredmények is szólhattak. Tudom mondani, hogy nyilván mindenkinek egy kicsivel több jobb lenne, de a tao-t kinyitni, és ne adj' isten, újra az Unió felé elindulni vele, hogy mit szól hozzá, és ebből egy újabb polémiát gerjeszteni? Szilágyi úr pontosan tudja, hogy ez a tao-kérdés megjárta az Unió Bizottságát, elsősorban persze a profi sport támogatása miatt, de megjárta az ügyben is, hogy edzőket, technikai személyzetet, létesítményfejlesztést lehet-e társasági adóból támogatni. Egyedül az utánpótlás-nevelésen nem vitatkozott az Európai Unió Bizottsága, az összes többivel kapcsolatban komoly vitát kellett folytatnunk, hogy elfogadják. Ezt újra kivinni, és azt mondani, hogy még ebben is szeretnénk, én azt gondolom, hogy ez felelőtlenség, mert akár az egésztest veszélyeztetni lehet, függetlenül attól, hogy az Unió megdicsérte a magyar sportvezetőket, hogy milyen zseniális gondolataik voltak. Azt gondolom, hogy az ilyen törvénymódosító felvetések rendkívül szimpatikusak, de én nem ismerek olyan sportágakat, akiktől ha megkérdeznénk, hogy Pali, a te kedvenc sportágad szeretne-e tao-pénzeket kapni, valaki azt mondaná, hogy nem. Ezt sokkal, de sokkal komolyabban kell venni. A MOB-anyagot tessék rendesen végigolvasni! A MOB-anyagban egyébként azt is benne van, hogy egyéb más forrásokat is jó lenne tudni mozgatni, de a sport soha nem kapott ennyi pénzt, mint ebben az évben.

Az utolsó a tao mellé. Ha képviselő úr figyelte – és azt gondolom, hogy ezzel egyet is értettünk már egyszer-kétszer –, ez az öt látványsportág, ami képes piaci alapokra helyezni a működését a későbbiekben. A tao-nak két része van: az egyik az adókedvezmény, a másik az

adóalap-csökkentési lehetőség. Fazekas úr majd elmondja pontosan, hány százalék marad a támogató cégeknek a zsebében. 19 és 16, tehát a szponzorációt is lehetővé teszi egyébként a tao ezeknek a sportágaknak, és akár a saját lábukra tudja állítani őket. Nem mondom azt, hogy a tao-nak nincsenek anomáliái, nem mondom azt, hogy a tao-val nincsenek problémák – majd novemberben halljuk a beszámolót –, de összességében azt mondom, hogy szűk politikai érdekből, azért, hogy néhány sportágot fel lehessen hergelni, törvénymódosítást javasolni, nem gondolom, mert még egyszer mondom, nincs olyan sportág, aki nem áll e mellé a kezdeményezés mellé. Mindenki egyébként, akit megkérdeznek, hogy több pénz kell-e, persze, hogy azt mondja, hogy több pénz kell, csak miből, hogyan, meg valóban érdemes-e odaadni a pénzeket.

Még egy dolog, nem bántva senkit: ha mindig mindent abszolút előkészített állapotban odarakunk bárkinek a feneké alá, mondjuk a saját gyerekeknek – lakást, autót, munkahelyet, mindent –, nem fog érte küzdeni, harcolni. Nagyon fontos, hogy milyen mértékben adunk támogatást bárminek, nagyon-nagyon fontos, mert ha ezt nem találjuk el, akkor azt az erőt és energiát vesszük el, ami a pluszmunkából fakad, és ami a pluszeredményességhez kell. Az államtitkárságot kérem, hogy egészítse ki.

Szekeres Pál (EMMI) ismerteti a tárca álláspontját

SZEKERES PÁL helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma, Sportért Felelős Államtitkárság): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Azokkal a célokkal, amelyek elhangzottak, természetesen egyetértünk, a megoldás módjával viszont vitatkoznánk. Úgy gondoljuk, hogy amikor a tao-jogszabály megszületett, kellő körültekintéssel jártunk el, amikor ezeket a sportágakat javasoltuk, és nem tartjuk célszerűnek megbolygatni, különös tekintettel arra, hogy ha ezt megint meg kell futtatni az Unióban, akkor ez veszélybe hozhatja a már meglévő eredményt is. A másik oldalról pedig nyilvánvalóan az a cél – és mi más lehetne a cél a sportigazgatás területéről –, hogy többletfeladatok és többletforrások legyenek a sport területén. Ennek kapcsán azok a sportágak, amelyek megfelelnek azoknak a paramétereknek, amelyeket itt elnök úr és képviselő úr is említett, ez tizenegynéhány sportág elkészítette a programját, amely programokat be fogják mutatni a kormánynak. Nyilvánvalóan az a szándék, hogy ha megfelelők ezek a programok, akkor legyen rá pluszforrás, hogy ne csak a tao-ban érdekelt sportágak jussanak a korábbiakhoz képest pluszforráshoz, hanem ezek az egyéni sportágak is, tehát van ilyen szándék, csak nem ezzel a megoldással. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdések, vélemények? *(Jelzésre:)* Zakó képviselő úr!

Kérdések, hozzászólások

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Ha jól értettem elnök úr szavait, akkor az Európai Bizottság előtt ez a korabeli tao-törvény átslisszolt – rezgett a léc, de átment –, és az utánpótlás-nevelési célját leszámítva erősen megkérdőjelezhető volt a jogszerűsége. *(Többen a kormánypárti oldalról: Nem erről volt szó. Ezt senki nem mondta.)* Ha félünk, rettegünk attól, hogy ez még egyszer kimegy Brüsszelbe, és ott elmeszelnek minket, és ettől való félelmünkben nem merünk hozzászólni, akkor nem volt egy tökéletes alkotás a korabeli törvény sem. Pont az utánpótlás-nevelésre legálisan és tisztán, szabadon ráfordítható rész kapcsán viszont mondom, egy későbbi napirendi pontunkban tárgyalt anyagból pontosan mondom az adatokat – Tájékoztató a XXX. londoni nyári olimpiai játékokról –, hogy az első, tao-ban támogatható sportágunk, a vízilabda a 9. helyezést érte el az eredmények alapján. Ez egy eléggé beszédes adat. Pont erről beszélünk, hogy az első nyolc sportág, ami megelőzte a vízilabdát, az ott sportolók további támogatására, lelkesítésére is szolgálhatna ez a pénz. Kérem, hogy Szilágyi képviselőtársam módosító javaslatát

támogassák, mert ez egy állandó vesszőparipánk, hogy miért csak az az öt. Elkényeztetjük a többi sportágat, ha nem kell megküzdeni ezért a pénzért? Ha valaki jól elkényelmesedett, akkor gondolom, azért a labdarúgásban is tetten érhető ez az elkényelmesedés – ez az én magánvéleményem –, tehát ez is egy rossz magyarázat az elutasításra. Kérem a támogatást! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e még kérdés, hozzáfűznivaló? (*Nincs jelentkező.*) Akkor hadd mondjak még egy dolgot. Egyéves a tao, egy éve működik, egy éve ismerjük a tapasztalatokat, ennek az összegzése fog megtörténni. Nem tudom, hogy önök honnan veszik a bátorságot, hogy azt mondják rá, hogy jó vagy nem jó, kiterjesztendő vagy nem kiterjesztendő; majd ha itt elmondják, hogy pontosan hogy működik, akkor majd lehet.

A másik: a vízilabda tekintetében ez bátor kijelentés volt. Az, hogy most a vízilabda a kilencedik, azt gondolom, hogy nem arról szól, hogy a vízilabda önmagában, úgy ahogy van, tönkrement, és nem arról van szó, hogy a vízilabda sportágra nem kellene nagyon büszkének lenni, ahogy eddig voltunk. Azt hiszem, hogy pont erről szól a tao, hogy a vízilabdában és a másik négy sportágban – ahol egyébként a 70 százaléka sportol a magyar igazolt sportoló gyerekeknek – ezeknek a lehetősége meglegyen arra, hogy újra hasonló színvonalú sportolók legyenek. Azért szól erről az öt sportágról, mert közösség- és nemzetépítő erőben ez az öt sportág a legerősebb és a legpiacképesebb, de ezt már elmondtam előbb.

Az, hogy az Unió törvénytelennek minősítette volna, szeretném jelezni, hogy ez a Jobbik gondolata, tehát az lehet, hogy ők így értelmezték az egészet, de ez nem erről szólt. Arról szólt, hogy az Unió azt nézte meg, hogy igazából az állami büdzsébe befolyó pénzek milyen arányban fordíthatók vissza illetően sporttevékenységre, és hogy egy állami költségvetés elbírná-e ezt a mennyiséget, és garantáltan ellenőrizhető-e ennek a felhasználása. Erről volt szó, és igazából a profi sportot pedig azért vette ki belőle, mert azt mondta, hogy a versenysemlegesség elvét sértené, mert mi lenne akkor – a példa is az volt –, ha Madrid társasági adóját a Real Madrid igényelné, és felvásárolná a világ összes labdarúgóját: nem lenne labdarúgó-bajnokság sehol. Természetesen extrém volt a példa, de ez volt a példa a versenysport ellen. A létesítményfejlesztésnél volt nagyobb a polémia, hogy hogyan lehet azt garantálni, hogy a létesítményfejlesztésbe forgatott pénzek valóban úgy valósulnak meg, hogy azok hatékonyan az állami vagyon növekedését szorgalmazzák. Azt gondolom tehát, hogy ezek nem jogellenesek, hanem a bölcsesség kategóriájában járt el az Unió Bizottsága. Képviselő úr!

HORVÁTH ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök úr utolsó gondolatába belekapaszkodva, az infrastruktúrafejlesztés az, amely megteremti annak lehetőségét, hogy ha a vízilabdát és annak az infrastruktúráját támogatjuk, akkor a megépült medencében Cseh László is tud úszni; ha a kosárlabdát támogatjuk, a megújult kosárlabda-csarnokban a cselgáncsosok, a vívók ugyanúgy készülni tudnak, mint az összes többi sportág, amelyik termet használ. Az öt látványsport tehát önmagában sokkal több sportot tud befogadni a saját infrastruktúrájában, és a tao-nak és az öt látványsportnak igazából ez a legfontosabb eleme, hogy az infrastruktúrákat tudja helyzetbe hozni. Bár alelnök úr azt mondta, hogy lelkesítésre is lehetne fordítani a forrásokat, a jogszabály egyértelműen rendelkezik, hogy mire lehet fordítani forrást; lelkesítésre kevésbé, infrastruktúrafejlesztésre pedig természetesen. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Egyéb kérdés, vélemény? Előterjesztő jogán Szilágyi úr a végén.

Szilágyi György (Jobbik) reflexiói

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik) előterjesztőként: Köszönöm szépen. Reagálni szeretnék egy-két dologra, hátha még sikerül meggyőznöm esetleg elnök urat is. Azt egyébként, hogy mennyire tájékozottak a Fideszhez közeli politikusok, szerintem nem az én tisztem megítélni. Kérem elnök urat, mert biztos többet beszélget velük, hogy mondja már el Scmitt Pálnak és Borkai Zsoltnak is – mondta, hogy hergeljük itt az embereket –, hogy akkor ne hergeljük fel az embereket ilyen nyilatkozatokkal, hogy a tao-t ki kellene szélesíteni, hiszen ez az ő szájukból hangzott el először. Ezzel ezt le is zárnám.

Folyamatosan az Unióra hivatkozni, és az Uniótól félni? Akkor minden egyes területen most már lassan az lesz, hogy ha valamit nem akarunk megcsinálni, akkor azt azért nem csinálhatjuk meg, mert az Unió nem engedi. Azt viszont nem értem, hogy ha nem kívánnak változtatni ezen a jelenlegi tao-támogatási rendszeren, akkor vajon én mire adtam ki ma egy közleményt a röplabda sportág védelmében? Megjelent ugyanis egy olyan tanulmány – szintén a médiában –, amely sávokra osztotta volna a sportágak tao-támogatási rendszerét, tehát különböző sávokban szerepeltek ezek a sportágak, hogy mely sportágakat támogatjuk jobban, és mely sportágakat támogatjuk kevésbé a tao-ból. Ha nem akarnak változtatni, mert az Európai Unió ezt biztos elmeszelné, akkor vajon miért készül a MOB-bal az államtitkárságon egy olyan koncepció, ami sávokra osztja a tao-támogatás rendszerét a különböző sportágakban? Valószínűleg azért, mert önök is változtatni szeretnének ezen.

A másik, hogy mondta elnök úr, hogy ha a gyermekeinknek mindent megadunk, akkor vajon küzdenek-e és harcolnak-e. Pont ez a kulcsmondat. Miért azoknak segítünk, miért azoknak rakunk szinte óriási kedvezményeket – nem akarok csúnya szavakat használni – a feneké alá, akik egyébként is piaci alapon minden valószínűség szerint, ha tennének érte, ha megfelelő menedzsmenttel dolgoznának, be tudnának hozni pénzt az adott sportágakba? Vannak viszont olyan sportágak, amelyek szintén sikeresek, szintén szolgálják azt a célt, amit az előbb említettem, amelyek akkor is csak a töredékét tudnák behozni a saját sportágukba, ha a legjobban dolgoznak, mint az adott látvány-csapatsportágaknál.

Még egy dolog: versenyegyenlőségről beszélni és a Real Madridot felhozni? Elnök úr, ma Magyarországon a Videoton a legjobban menedzselte egyesület, azt hiszem, a legtöbb pénz a Videotonhoz érkezik. Versenyegyenlőségről beszélni a Real Madrid és a Videoton között? Az Uniónak egy ilyen bűvös szava az, hogy versenyegyenlőség, közben nincs versenyegyenlőség, mert egy magyar csapat soha nem fog tudni egyenlő veresényhelyzetbe kerülni egy Real Madriddal, egy Barcelonával, sajnos egyébként. Bármilyen akarat lesz tehát, bármilyen segítséget fog kapni egy-egy első osztályú magyar csapat, soha nem fog velük egyenlő helyzetbe kerülni, és sajnos a Real Madrid egyébként, ha akarná, akkor most is felvásárolná – fel is vásárolja, de most is fel tudná vásárolni – a világon az összes játékost.

Azt szeretném tehát kérni önöktől, hogy fontolják meg, hogy ez csak a lehetőséget jelentené. Most ismét önöknek kedvezek. A MOB-ot többször támadtam és a kormányt is, hogy a MOB-nak túl nagy jogosítványokat ad, túl sok mindent elvont az államtitkárságtól. Most mégis azt mondom, hogy képzeljék el azt a helyzetet, hogy elfogadjuk ezt a törvényt, a kormány meghatározza, hogy mondjuk a következő évre 40 milliárd forintot – megint a hasamra ütöttem – lehetne tao-kedvezményben felhasználni. Azt mondanánk, hogy tisztelt Magyar Olimpiai Bizottság, ebből egyharmadot a látvány-csapatsportágakra lehet költeni, tehát a szövetségek között osszátok szét ennek a 40 milliárd forintnak az egyharmadát a látvány-csapatsportágak között, kétharmadot pedig fel lehet osztani más sportágak között is, és vizsgáljuk meg, hogy a sportkoncepcióhoz kapcsolódóan melyek legyenek azok a sportágak, azok a szövetségek, akiknek most lehetőséget adtok arra, hogy fejlesszenek, hogy infrastruktúrába helyezzenek, hogy utánpótlás-nevelésben fejlesszenek. Szerintem ez egy teljesen jó koncepció, tehát arra szeretném kérni önöket és a tisztelt bizottságot, hogy a sport

szeretete és a fejlődés érdekében is támogassák az általam benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm én is. Még egyszer elmondom, aztán befejezzük, hogy a társasági adót – nagyképűség – mi találtuk ki, mi vittük végig, tehát gondolom, látszik belőle az, hogy nem igaz, hogy nem a sportért tettük. A sportért tettük. Pontosan tudtuk, hogy miért tettük, pontosan tudtuk, hogy mit kell elérni abban, hogy ez jó legyen. A Real Madridra vonatkozóan még egyszer mondanám, hogy ha egy ilyen tao-törvény megszületik, az az egész Unióra vonatkoztatható, tehát más ország is élhet vele. Ez erről szólt. Nem arról szólt, hogy a Videotont összehasonlítsuk a Real Madriddal, hanem arról szólt, hogy akkor Spanyolország is élhet a tao-kedvezmény lehetőségével, nemcsak Magyarország, csak hogy értse, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Rendben, csak nem mindegy, hogy mit mond, meg hogy mit ért. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon fontos dolog.

A másik, hogy mi növeltük vissza a sport állami támogatásának büdtségét. 2002-ben 30 milliárd forinttal fejeződött be az akkori polgári kormány időszakában, 2010-ben 12-13 milliárd forinttal záródott – jó a szám körülbelül, Molnár úrra néztem –, és most újra 33 milliárd. Megint nem lehet tehát azt mondani, hogy nem figyeljük azt, hogy a sport normális finanszírozású legyen. Kimondtuk azt is – és azt gondolom, hogy ez is nagyon fontos –, hogy a MOB az egycsatornás finanszírozási rendszerben legyen úttörő, és az ő kezükön keresztül menjen az összes pénz végig ellenőrzötten, normálisan. Ennek eredménye az, hogy nem volt olyan paralimpiai és olimpiai résztvevő, akinek a felkészülése nem lett volna garantált és biztosított. Ez megint nem arról szól, hogy nem tudtuk volna stratégiailag, koncepcionálisan kezelni a magyar sportot. Ez három olyan tétel, amit eddig még soha senki nem tett meg. A társasági adóról pontosan tudtuk, hogy ki fogja verni a biztosítékot azoknál a sportágaknál, akik ezt nem kapják, de elmagyaráztuk azt is, és most még egyszer elmondanám, hogy azok a sportágak részesülnek tao-ban, akik ennek segítségével a későbbiekben piaci alapokon tudnak működni. Ez nem ok arra, hogy ne változtassunk a tao-finanszírozáson, vagy hogy ne változtassunk a sport egyéb finanszírozási lehetőségein. Még egyszer mondanám, az egy év értékelése még hátravan, pontosan kell látni, hogy mi történt, de nem gondolom, hogy úgy kellene a pluszforrásokat bevonni a sportba, hogy a társasági adót magát kiterjesztjük.

Még egyszer mondom, a kormány bármelyik pillanatban, bármikor tud még forrásokat szánni sportra, ha szükséges. Azt gondolom, hogy az előterjesztés, amiről Szilágyi úr beszél, túlhaladja a mostani időszakot. Lehet, hogy egy év múlva, lehet, hogy két év múlva beszélünk róla, de most egészen biztos, hogy nem fogjuk ezt a kérdést elfogadni és támogatni. Ha pontosan tudjuk, hogy merre lehet előremenni, fogjuk, és fogjuk támogatni a MOB elképzelését is, hiszen még egyszer mondom, valóban nem tudja az öt sportág az összes tao-lehetőségét leigényelni, és azok a pénzek, amik megmaradnak és visszafognak az állami büdtségbe, ha a miniszterelnök, a kormány úgy dönt, nem tao-címen egészen nyugodtan, kioszthatóak. Nem gondolom tehát, hogy két különböző dologról beszélünk, de a hergelést, még egyszer mondom, ezek a törvényjavaslatok arról szólnak, hogy hogyan lehet valamiféle módon ellentétet szítani, pedig ez az olimpia pont az ellenkezőjéről szólt; ez az olimpia pont arról szólt, hogy a magyar sport hogy tud összeállni. Ha tao-sportágakról beszélünk előbb, a 9. helyezett vízilabdáról, akkor a 4. helyezett kézilabdáról is beszéljünk, mert azért azt gondolom, hogy ez egy komoly dolog, de egyébként egyik sem tudta még használni ebben az eredményben az egyéves tao-lehetőséget, azt majd öt év múlva fogjuk tudni látni, hogy mit tudott ebben segíteni. Azt javaslom tehát, hogy ne fogadjuk el ennek a javaslatnak a tárgysorozatba-vételét meg a b) pontnak sem. Aki ezzel egyetért, az emelje fel a kezét! *(Szilágyi György: Ügyrendben szeretnék szólani.)*

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Arra szeretném kérni az elnök urat és a tisztelt bizottságot is – mert elnök úr legutolsó zárómondatainál mindenki jókat derült azon az egy mondatán, hogy ki mit mond és ki mit ért (*Közbeszólások a kormánypárti oldalról: Nem így van!*), hogy szüntessük meg azt a gyakorlatot, ami elindult az elmúlt időszakban, hogy elkezdünk személyeskedni. Én is mondhatnám azt, hogy vajon a bizottság tagjai mennyit értettek meg abból, ami úgy érzem, hogy ha a jegyzőkönyvből visszaolvassák, akkor érhető.

ELNÖK: Ez miért is ügyrendi?

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Azért ügyrendi, hogy legyen oly kedves, szüntessük meg azt, hogy személyesen próbáljunk meg támadni képviselőket azért, mert esetleg más a véleményünk, hiszen ez az arrogáns stílus a Fidesznél az elmúlt időszakban, azt hiszem, éppen elégszer előjött már. (*Hoffman Pál: Vagy butaságot mondanak, ezért igaza van. Ilyen ne történjen meg!*) Szóljon hozzá képviselőtársam, ha van véleménye!

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről

ELNÖK: Aki támogatja, hogy tárgysorozatba vegyük a törvényjavaslatot, az emelje fel a kezét! (*Szavazás.*) Kettő. Aki nem támogatja? (*Szavazás.*) Tizenkettő. Aki tartózkodik? (*Szavazás.*) Kettő. A bizottság nem vette tárgysorozatba a törvényjavaslatot.

A b) pontról is szavaznunk kell. Ez egy külön indítvány, Schiffer András képviselőtársunk indítványa. Aki a b) pont tárgysorozatba-vételét támogatja, az kérem, emelje fel a kezét! (*Szilágyi György: Azért tárgyalni is kell róla. – Zakó László: A kormány véleményét is kérdezzük meg!*) Rendben van. A kormánynak mi a véleménye róla? Nem kell megismételni az egészet.

SZEKERES PÁL helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma, Sportért Felelős Államtitkárság): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés? (*Nincs jelentkező.*) Aki támogatja a tárgysorozatba-vételt, az kérem, hogy kézfelemeléssel jelezze! (*Szavazás.*) Kettő. Aki tartózkodik? (*Szavazás.*) Kettő. Aki nem támogatja? (*Szavazás.*) Tizenkettő. Köszönjük.

Beszámoló a magyar csapat 2012. évi londoni olimpiai szerepléséről

A 2. napirendi pont az olimpiai szereplésről szól: a Magyar Olimpiai Bizottság tájékoztatója. Köszöntöm Molnár Zoltán urat! Kérjük, hogy tartsa meg a tájékoztatót!

Molnár Zoltán (MOB) tájékoztatója

MOLNÁR ZOLTÁN, a Magyar Olimpiai Bizottság főtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Kedves Megjelentek! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság nevében mint a Magyar Olimpiai Bizottság főtitkára, az olimpiai csapat vezetője köszönetet mondjak azért a kiemelt figyelemért, amit most tapasztaltunk, hiszen ez az első hivatalos fórum, ahol számot adhatunk a londoni olimpiai csapat szerepléséről. Köszönjük szépen ezt a kiemelt figyelmet. Ha már a kiemelt figyelemnél tartunk, az elmúlt négy évben számos alkalommal fordultunk a magyar parlament sportbizottságához segítségért. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani, mert volt egy nagyon jelentős intézkedés. Közismert, hogy 2008-ban 48 százalékkal csökkentek az olimpiai felkészülésre szánt közvetlen források, de ez a következő évben visszapótlásra került. Biztosan lehet mondani, hogy ez is egy olyan intézkedés volt, amely a nyugodt, zavartalan felkészülést elősegítette.

Engedjék meg, hogy néhány mondatban tájékoztassam önöket arról, hogy milyen olimpián is szerepelt oly kiválóan a magyar csapat. London harmadik alkalommal rendezhetett olimpiát. Nagyon komoly verseny volt azt megelőzően a helyszínkijelölés kapcsán. London rászolgált a bizalomra, egy nagyszerű olimpiát rendezett. 204 nemzet vett részt ezeken az olimpiai játékokon. Nekünk, magyaroknak 24 sportágban sikerült kvalifikációt szerezni, és egy olyan versenyben szereztük meg az éremtáblázaton a nemzetek rangsorában a 9. helyet, amely rangsorban 85 nemzetnek sikerült érmet szereznie. Ilyen kiélezett versenyre a sporttörténelemben még nem volt példa. Egyébként, ahogy említettem, 24 sportágban kvalifikáltuk magunkat, 9 sportágban szereztünk érmet, 13 sportágban pedig pontot, tehát ez is nagyszerűen visszaigazolja, hogy teljesen jogosan vagyunk a nemzetek rangsorában most a 9. helyen, hiszen egy fantasztikus teljesítmény volt, amit a magyar sport elért ezen az olimpián.

Mindig meg szokták kérdezni, hogy akkor mi volt Pekingben. Most így utólag azt láthatjuk, vagy igazoltnak tűnik az, hogy Pekingben mélyen a tudás alatt szerepelt a magyar csapat. El kell ismerni, hogy nem sikerült a pekingi olimpián a formába hozás, sportolói csapatainknak nem sikerült megoldani olyan szakmai problémákat, amit egy távoli földrész, egy időzóna, egy másik idősávban való átállás jelentett. Ott tartózkodtunk általában 9-10 napot, ez nem tett jót a sportformának, és tulajdonképpen mélyen a tudás alatt szerepelt a magyar csapat. Most viszont ezeket a problémákat egyfelől nem kellett kezelni, másfelől pedig komoly elismerésnek kell érnie a felkészítést segítő sportszakembereket, hiszen nagyszerűen sikerült a sportolóink felkészítése: mindenki tudása legjavát nyújtotta. Ezt igazolják az országos csúcsok, az egyéni csúcsok, sőt világcúcs is fűződik magyar sportoló nevéhez.

A felkészülés körülményeiről tettem említést. Fontos volt a 2010-es kormányzati intézkedés, amikor is az olimpiai felkészülésből elvont támogatások visszapótlásra kerültek, ami egyébként konkrétan 700 millió forint volt. Ettől kezdődően közel kétmilliárd forint állt minden évben rendelkezésre az olimpiai felkészülésre. A Magyar Olimpiai Bizottság két évvel ezelőtt megkapta a megszüntetett Wesselényi Sport Közalapítvány egyik legfontosabb feladatát, a Gerevich-ösztöndíjrendszer kezelését. Ezt átalakítottuk, és létrehoztuk az elit csoportokat azokból a sportolókból, sportszakemberekből, akiktől eredményt, pontot vagy érmes helyezést vártunk, akiknek 400 ezer forint nettó ösztöndíjat biztosítottunk a Gerevich-ösztöndíjkereten belül. Az elmúlt két évben ez az intézkedés csakugyan azt eredményezte, hogy az olimpiai csapat jelentős részének nem voltak komoly anyagi gondjai, tehát nyugodtan tudtak felkészülni. Úgy látjuk most is, hogy a Gerevich-ösztöndíjrendszer az egyik legértékesebb támogatása az államnak a magyar olimpiai csapat és a magyar sport irányába.

A négy évvel ezelőtti célkitűzéseinkhez képest – amelyek nyilván a pekingi kudarc ismeretében kerültek megfogalmazásra – visszafogottak voltak az elvárásaink: azt szerettük volna, ha a nemzetek rangsorában az első húsz között szerepelne a magyar. Ez nagyszerűen sikerült, ahogy említettem, a kilencedikek lettünk. Azt szerettük volna, hogy a magyar sport hagyományaihoz mértén a lehető legtöbb sportágban szerezzünk kvótát. A célkitűzésünk 20-22 sportág volt. Ez is nagyszerűen teljesült, hiszen 24 sportágban vettünk részt, és az egyik legfontosabb célkitűzés az volt, hogy az olimpiai kvótát megszerzett versenyzők a mérhető sportágban a legjobb eredményüket érik el, a további sportágokban pedig a legjobb teljesítményüket, formájukat hozzák. Ezt is nagyszerűen visszaigazolja az eredmények. Volt egy nagyon fontos feladatunk, mégpedig az, hogy megőrizzük a magyar sport tisztaságát, semmilyen doppingprobléma vagy -botrány ne árnyékolja be a szereplésünket. Azt kétségkívül el kell ismerni, hogy példátlan szigorral jártunk el az elmúlt négy évben, vagy azt is mondhatom talán most már, hogy az elmúlt nyolc évben – Athént követően – a magyar sportnak van a legszigorúbb dopping szabályzata a világon, hiszen egyedül nálunk van az, hogy ha valaki az olimpián doppingvétséget követ el, akkor örökös eltiltásra számíthat, és

ebben nincsen mérlegelés. Ettől a szigortól is azt várjuk, hogy kevesen essenek el abban a vétségben, amit nem lehet másképp nevezni, csak úgy, hogy csalás. Az olimpiát megelőzően voltak doppingesetek, de a szigor azt eredményezte, hogy tisztán és becsületes küzdelemben versenyeztek a sportolóink, és azt hiszem, erre mindannyian büszkék lehetünk.

Talán a csapatsportágakról is érdemes említést tenni, hiszen azért az ő szereplésük minden eddigi Guinness-rekordot megdöntött; gondolok itt a televíziós nézettségre. Talán emlékeznek, az olimpia előtt mindannyian milyen örömmel láttuk azt, hogy ha a magyar kézilabdacsapat játszik mondjuk a franciákkal, akkor 1,8 millió néző nézi a közszolgálati csatornát. Ezek az adatok mind megdőlték. Ahogy elkezdődött az olimpia, soha nem látott népszerűségnek örvendtek egyfelől a csapatsportágak, de az egyéni sportolóink is: az egész ország tulajdonképpen a televízió előtt ült. Nem szabad elfelejtkezni arról sem, itt kint a helyszínen megtapasztaltuk, hogy volt azért egy nagyon nagy támogatás a magyar csapat mögött, ez pedig a kinti több ezer szurkoló. Több ezer magyar ember vállalta a nem kis költségeket, hiszen nagyon drágák voltak a belépőjegyek, és az utazásköltségek is megemelkedtek. Ennek ellenére egyszerűen az egyik ámulatból a másikba estünk, mert bármelyik létesítménybe kimentünk, több száz, több ezer magyar szurkolóval találkoztunk, és fantasztikus hangulatot teremtettek. Biztos vagyok benne, hogy a nagy sikerben meglehetősen aktív részt vállaltak a magyar szurkolók.

Nekünk egyébként, ahogy már említettem, 24 sportágban, 107 versenyszámban volt lehetőségünk elindulni – néhány versenyzőnk annak ellenére nem tudott részt venni sérülések miatt, hogy beneveztük –, illetve az úszósportban volt néhány tartalékversenyzőnk. Így tulajdonképpen annak ellenére, hogy 19 fővel kisebb volt a csapatlétszám, mint a pekingi, lényegesen jobban szerepeltünk. Összességében tehát azt tudom önöknek mondani, hogy különösen a pekingi kudarc tükrében senki nem számított erre a ragyogó szereplésre. Most minden jól alakult, minden jól sikerült; gondolok itt az előkészületekre, a felkészülésre és a sportolóink fantasztikus szereplésére. Nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy milyen komoly dicséret illeti a sportolóinkat, akik fantasztikus hangulatban versenyeztek, egymást támogatták; egy igazi közösség volt a magyar olimpiai csapat. Én magam már sok olimpián vettem részt mint csapatvezető, de ilyen tapasztalatom még nekem sem volt, ilyen élményem még nekem sem volt. Fantasztikus közösség alakult ki az olimpiai faluban. Biztos, hogy ez is közrejátszott az eredményekben. Nagyon jó volt a szakembergárda, komoly dicséret illeti mindazokat, akik ezen a területen dolgoztak. Kiemelném az edzőket, a sportorvosokat, a sportpszichológusokat.

Talán még érdemes megemlíteni, hogy az utóbbi egy évben sikerült a sportegészségügy területén is egy megnyugtató bánásmódot, intézkedést kapnunk, hiszen az a call center, ami a kormány döntésének köszönhetően felállt, biztosította, hogy az élsportolóink, az olimpiai csapat tagjai, ha bármikor szükségét érezték, akkor a legkorszerűbb, legmodernebb egészségügyi intézménybe azonnal bejuthattak, természetesen úgy, hogy a költségeket a magyar állam vállalta. Így összességében azt tudom mondani, hogy az elvárások fölött szerepelt a magyar csapat, és doppingvétség nélkül, kiváló teljesítménnyel jöttünk haza. Köszönjük szépen mindenkinek a támogatást.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Helyettes államtitkár úr?

Szekeres Pál (EMMI) szóbeli kiegészítése

SZEKERES PÁL helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma, Sportért Felelős Államtitkárság): Mi is szeretnénk gratulálni a csapatnak, és örülünk annak, hogy hozzájárulhattunk azzal a támogatással, illetve azokkal a jogszabályokkal és az abból lecsapódó pozitív következményekkel, hogy a magyar csapat ilyen jól szerepeljen.

Természetesen továbbra is így kívánunk dolgozni, hogy a magyar sport ilyen eredményes legyen. Még egyszer gratulálunk!

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük. Kérdések, vélemények? *(Jelzésre:)* Képviselő úr!

VINCZE LÁSZLÓ MIHÁLY (Fidesz): Én is gratulálok a csapatnak, és köszönöm a csapat vezetőjének és mindenkinek, aki közreműködött ebben. Lenne egy doppinggal kapcsolatos kérdésem. Vannak kétségeim Kővágó Zoltán esetében – bár igazából csak sajtóértesülésekre és mendemondákra hagyatkozhatok – az ő vétségével kapcsolatosan. Lehet erről esetleg valamit tudni, amennyi publikus? Nem tudom, én inkább áldozatnak látom az ő személyét.

ELNÖK: Más kérdés, hozzáfűznivaló? *(Jelzésre:)* Szilágyi úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Nekem több kérdésem is lenne és hozzáfűznivalóm is. Valóban óriási eredmény volt a londoni olimpia, és azt hiszem, mindenki büszkén gondol vissza erre az időszakra. Azt is ki kell jelentenünk, hogy az én véleményem szerint ez elsődlegesen, és talán azt lehet mondani, hogy 90 százalékban a sportolóknak és az edzőknek volt köszönhető, akik nagyon nehéz körülmények között – főleg ha más országok lehetőségét vesszük figyelembe, nagyon nehéz körülmények között –, de küzdenek, készülnek, és az olimpián sikeresen tudtak szerepelni. Azt is ki kell viszont jelteni, hogy az én véleményem szerint a londoni olimpia sikerét rövid, egy-két éves ciklusokhoz, akár csak négyéves ciklushoz is kötni nem a legmegfelelőbb, hiszen az én véleményem szerint Peking és London között az volt a lényeges különbség, hogy Pekingben semmi nem sikerült, Londonban pedig kijött a lépés, tehát azért azt mondom, hogy ezek az olimpiai sikerek sokkal hosszabb távú kérdések. Ha már itt vitatkozunk mondjuk a kormány sikereiről meg a tao-törvényről, akkor segítek, és felhívom a kormánypárti képviselőink figyelmét, hogy az én véleményem szerint a londoni olimpián elért sikerekben a legnagyobb részt egy olyan program játszotta, amit önök indítottak el 2001-ben, hiszen a Héraklész-program keretein belül a nyolc olimpiai aranyból hét olyan versenyzőtől született, aki a Héraklész-program keretein belül kezdte el a sportolást. Ez valóban mutatja, hogy ha van egy hosszú távú koncepció, és az normálisan működik, akkor az eredményeket tud elérni, de ezek nem egy-két éves ciklusokra értendők, hanem – mint ahogy itt is látszik – egy tizenegy éves munkának az eredménye lehetett a nyolc olimpiai aranyéremből. Azt mondom tehát, hogy ez a olimpiai eredmény és sikeresség főképpen annak köszönhető, hogy maradtak még Magyarországon magyar edzők, akik nevelik és akarják is nevelni a magyar ifjúságot, és annak is köszönhető, hogy egy új edzői generáció nőtt fel, amely nem próbálta végül is megváltani a világot, hanem merített az elődök tapasztalataiból, és utána a kornak megfelelő, korszerűbb edzés módszerekkel ezt még ki is egészítette.

Rögtön jön az, hogy a saját véleményünk szerint pontosan a pekingi és a londoni olimpia összehasonlítása mutatja, hogy ez a rendszer még eléggé instabil, tehát bármikor kijöhet belőle egy nagyon jó eredmény, és bármikor kijöhet belőle egy nagyon rossz eredmény. Az lenne a legfőbb cél, hogy ezt a rendszert megpróbáljuk stabilizálni, tehát itthon tartani a magyar edzőket. Ehhez megfelelő elismerés, megfelelő fizetés kellene. Nem a jutalomra gondolok, hanem az utánpótlás edzőktől kezdve az élsportolók edzőiig, a felkészülés időszakában a megfelelő bérezésig. A kiváló magyar edzőképzés támogatásának növelésére is szükség lenne ahhoz, hogy haladjunk a korrallal, és még sikeresebbek lehessünk. Az utánpótlásprogramjaink erősítése – ezt mutatja a Héraklész-program is –, esetleges fejlesztése, de leginkább a sportági kibővítése lenne szükséges, és akkor itt még meg kell említenem egy

nagyon lényeges dolgot, amiben aztán végképp el vagyunk maradva szerintem a világ élvonalától, ez pedig az egészségügyi háttérellátásnak a kérdése.

A kérdéseim. Szóba került a Gerevich Alapítvány, amire azt mondjuk, hogy nagyon jó, valóban, de azért azzal is tisztában kell lennünk, hogy sok esetben csak jelentős késésekkel sikerült kifizetni azokat a pénzeket, amik a Gerevich Alapítványon keresztül jártak volna. Kapcsolódva képviselőtársam előző felszólalásához, a doppingügyekkel kapcsolatban egy óriási sportdiplomáciai kudarcnak tartom Kővágó Zoltán esetét. Szeretném, ha a Magyar Olimpiai Bizottság részéről reagálnának arra, hogy hogyan lehetett az, hogy Kővágó Zoltán nem indulhatott el az olimpián, míg egy hasonló vétségért, szinte kísértetiesen hasonló helyzetben az amerikai női válogatott kapusa pedig indulhatott az olimpián. Én ezt sportdiplomáciai kudarcnak tartom.

A több ezer szurkolóra vonatkozóan: valóban csodálatos volt az a légkör, amit a szurkolók teremtettek. Azért egyetlennyel negatívum van ebben a kérdésben, ez az egy negatívum pedig az, hogy azért volt ennyi szurkoló Londonban, mert sajnos Magyarországról fiatalok és magyar emberek nagy számban más országokban keresnek megélhetést, hiszen itthon nem tudnak megélni, és Londonban nagyon-nagyon sokan élnek kint, akik a helyszínen voltak, mert kint dolgoznak, csak elhagyták az országot, mert rákényszerültek. Ezért is volt ilyen nagyszámú egyébként a szurkolótábor – azonkívül, hogy sokan ki is utaztak, és a jegyek megvásárlása részükre valóban egy megterhelést jelentett –, de ez semmit nem von le abból az értékből, amilyen hangulatot a magyar szurkolók kint teremtettek, csak az igazsághoz ez is hozzátartozik.

Utolsó két kérdésem lenne. Azért is ragadom meg az alkalmat, mert a Magyar Olimpiai Bizottság főtitkáraként jelen van. Feltettem egy kérdést miniszter úrnak az olimpiával kapcsolatban, mégpedig két dolgot, hátha esetleg ön is tud erre válaszolni. Az egyik az, hogy az utaztatással kapcsolatban hány MOB-alkalmazott utazott ki esetlegesen közpénzből az olimpiára. Itt nem a sportolókra és a kiegészítő személyzetre gondolok, hanem azokra, akik alkalmazottak, nem volt semmi dolguk kint, és mégis láthatták az olimpiát. A jutalmazás rendszeréről szeretnék még érdeklődni. Mi is egyértettünk a sportolóknak, az edzőknek és a segítőknek való jutalmak mértékével. Az a kérdésem, hogy hány Magyar Olimpiai Bizottság-alkalmazott – itt most a titkárnőkre és másokra gondolok, önre is konkrétan – kapott esetleg jutalmat ezzel kapcsolatban, és ez összességében mekkora közpénzt jelentett. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Más kérdés, hozzáfűznivaló? *(Jelzésre:)* Képviselő úr!

HORVÁTH ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm. Az előző hozzászólásból hallhattuk a már ismert politikai paneleket. Azt gondolom, hogy erről többet nem is beszélnek. *(Derűltég a kormánypárti oldalon. – Szilágyi György: Melyikre gondol?)* Szerintem nagyon egyértelmű volt; több is volt, kettő is, majd utána megbeszéljük. Bár főtitkár úr azt mondta, hogy szeretné nekünk megköszönni, de én azt gondolom, hogy nekünk kell megköszönni önöknek és a sportolóknak azt a gyönyörű nyarat, amit ezen a forró nyáron számunkra, minden magyar ember számára okoztak.

Hogy mérlegre kell-e tenni, hogy az egyéni sportolók, a csapatsportolók, a vezetők, a központi költségvetés és a rendszer adott-e többet ehhez a sikerhez? Azt gondolom, hogy nem kell. Örülni kell annak, hogy ebben az igen komoly nemzetközi versenyben a lehetőségeinkhez képest nagyságrendekkel túlszárnyaltuk magunkat a valóságban, mert azt gondolom, hogy tényleg senki nem számított ilyenre. Volt egy gyönyörű momentuma azonban ennek a gyönyörű eseménysorozatnak múlt héten a Parlamentben, ahol az államfő, a köztársasági elnök és a házelnök együtt állami kitüntetésben részesítette az olimpikonokat, a paralimpikonokat és – akik nélkül nem jöhetett volna létre ez a siker – a szakvezetőket, az

edzőket. Azt gondolom, hogy a társadalom hálás ezért. Minden egyes dolog ebben a nehéz helyzetben, amiben talán az egész világ van – a recesszió, a gazdasági nehézségek és sok mindent el tudnánk még mondani –, azt gondolom, hogy ez a gyönyörű eredmény egy picit tudott segíteni. Jó volt nyáron magyarnak lenni, és ezt köszönjük szépen.

Vidéki képviselőként igazából nem is kérdésem van, hanem szakmai útmutatást kellene szerintem nekem adni. Az utolsó lapon látom az egyesületek szempontjából az érmes, pontot szerzők rangsorát, és nagy örömmel láttam, hogy van rengeteg vidéki sportegyesület, de még mindig Budapest dominál. Látszik, hogy vannak olyan sportágak, amelyeknek megvan a vidéki műhelye, sőt az is látszik, hogy vannak olyan sportágak, amelyek egy vidéki műhelyen élnek. Nagyon fontos, hogy ezeket a vidéki műhelyeket meg tudjuk tartani, meg tudjuk erősíteni valamilyen szinten szakmailag is. Egy-egy önkormányzat, egy-egy helyi vállalkozó, akinek fontos ez az ügy, támogatja ezeket, de fontos, hogy szakmailag ezeket az egyesületeket továbbra is tudjuk vagy önök tudják támogatni. Nagyon fontos, hogy ez az elkövetkező időszakban meglegyen. Száz szónak is egy a vége: köszönjük szépen ezt a gyönyörű nyarat.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e más? *(Jelzésre:)* Hoffman képviselő úr!

HOFFMAN PÁL (KDNP): Én is szeretnék gratulálni és két dolgot elmondani. Azt gondolom, hogy a magyar sportélet az olimpia előtt túlságosan kudarckerülő célmeghatározást hozott nyilvánosságra, vagy legalábbis fogalmazott meg. A közvélemény vagy a csapat számára azért annál mindenképpen több volt csapatban, és azért az előzetes várakozások alapján a magyarokon látszott is, hogy a versenyzők is többet vártak önmaguktól. Ez is egy lehetséges megközelítés, de én azt gondolom, hogy a realitásokhoz érdemes a jövőben közelebb lenni.

Még egy dolgot emelnék ki, ami szerintem fantasztikus az érmek és az érvek mellett, hogy a kiutazó sportolókból 78, több mint 50 százalék érem-, illetve pontszerző volt. Ez szerintem fantasztikus. Amikor más országokban arról cikkeznek, hogy turisták voltak, közülük nem volt a pontszerző helyekhez, egy ilyen csapattal kimenni, amelyiknek a fele érmes, illetve pontszerző, az szerintem fantasztikus.

A harmadik pedig egy zárógondolat. Ugyan a beszámolóról beszélünk most, de azt szokták mondani, hogy amikor egy verseny véget ér, elindul a felkészülés a következőre. Azt gondolom, hogy a MOB-nak van most feladata a következő olimpiát tekintve, ha látjuk a médiában azokat a „hazacserére” hajló versenyzői döntéseket, amelyek mélyen érintenek bennünket. Azt gondolom, hogy igenis meg kell mindent tenni azért, hogy ebből minél kevesebb történjen meg.

ELNÖK: Más? *(Jelzésre:)* Képviselő úr!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Jeltolmács segítségével mondja el a hozzászólását.)* Köszönöm szépen a szót. Mindenki csak gratulálni tud, és megköszönni tudja ezt a csodálatos három hetet, illetve az olimpiát követő paralimpiai heteket is, így én is. Nem szaporítom tovább a szót, inkább a parlamenti kitüntetésekkel kapcsolatban szeretnék egy pár szót mondani. Ott voltam, és nagyon kíváncsi voltam, hogy hogyan bonyolítják le, és azt kell mondanom, hogy le a kalappal, mert abszolút megvalósult az esélyegyenlőség, nem éreztem a megkülönböztetést. Valahol arra számítottam rossz olimpiai és paralimpiai tapasztalataim alapján, hogy külön lesz ez ott is, de nem: felváltva folyt a jutalmazás, a gratulációk, felváltva mutatták a képeket, a filmbejátszásokat. Ezt szeretném külön megköszönni a szervezőknek, és mint siket, csak remélni tudom, hogy belátható időn belül a siketsport és a siketlimpia is erre a

szintre fog jutni, és együtt fogjuk tudni ünnepelni az olimpiát és a paralimpiát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e még hozzászólás? (*Jelzésre:*) Képviselő úr!

HORVÁTH ANDRÁS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Nagyon röviden én is szeretnék gratulálni a szenzációs olimpiai szerepléshez, és én külön kiemelném a paralimpiai szereplésünket, hiszen azt gondolom, hogy ezeknek a parasportolóknak sokkal nagyobb erőfeszítésébe kerül adott esetben ilyen kimagasló eredmények elérése. Csak egyet szeretnék ez ügyben kérni az Olimpiai Bizottságtól, hogy a következő olimpiai és paralimpiai játékok alkalmával a közszolgálati televízió ne az éjszakai órákban egy-egy órás összefoglalót adjon a paralimpiai eseményekről, hanem őket is egy sokkal kiemeltebb közvetítési időben próbálják megmutatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szilágyi úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Egy reagálás és még két kérdés, amit elfelejtettem. A reagálásom Horváth Zoltán képviselőtársamnak szól, ha figyel rám esetleg (*Horváth Zoltán: Fél füllel mindig.*), mert lehet, hogy ez okozta esetleg azt a problémát, amit a felszólalásában említett, amikor is politikai panelekről beszélt. Felhívom a figyelmét, hogy ha visszanézi esetleg a jegyzőkönyvet, akkor azzal fog találkozni, hogy nem is beszéltem politikáról, csak sportról, tehát nem is volt benne politika. Ha személyesen támadni szeretne, akkor találjon valami olyat, ami esetleg a valóságot is fedi.

Az egyik kérdésem az, hogy itt a célkitűzéseknél le van írva az anyagban, hogy a 2009. szeptember 26-ai közgyűlésen állapították meg ezeket a célkitűzéseket. Megnéztem ezt a közgyűlési jegyzőkönyvet, és nem találok benne semmi ilyet, tehát azt szeretném kérdezni, hogy hol lehetne akkor megnézni, hogy valóban milyen célkitűzései voltak a MOB-nak. Ami fellelhető az interneten, azt megnéztem, és nem találtam benne ilyen dolgokat. Ez lenne az egyik kérdésem.

A másik kérdés, ami még feledésben maradt, hogy ezen az olimpián is látható volt, hogy több olyan sportág jön fel, és akár látványos versenyeket produkál, népszerűsége is tesz szert – akár nézettségben is –, mint mondjuk a strandröplabda, amit említettem. Van-e esetleg arra bármilyen elképzelése a MOB-nak, hogy ezeket a sportágakat Magyarországon hogyan próbáljuk esetleg meghonosítani, vagy részt kívánunk-e venni a jövőben mi is abban, hogy akár magas szinten is részt vehessünk ezekben a versenyekben? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e még hozzászólás? (*Nincs jelentkező.*) Én is hadd köszönjem meg az eredményeket, de nem feltétlenül csak az eredményt, hanem azt a hosszú távú elképzelésrendszert és munkát, ami idevezetett, mert azért azt gondolom, hogy ez már eléggé régi stratégiai gondolkodás mentén működő rendszer.

Hogy miért is született ez az eredmény, miért is nem született hasonló Pekingben? Azt gondolom, hogy a sport az már csak ilyen. Rengeteget dolgoztak edzők, rengeteget dolgoztak versenyzők, rengeteget dolgoztak a különféle sportvezetők, rengeteget dolgozott család és mindenki, de ehhez kell nagyon magas fokú lemondásra való hajlam és képesség kell, és nagyon-nagyon komoly szerencse is kell hozzá. Azt senki nem gondolhatja, hogy az utolsó pillanatban lévő mentális állapot nem döntő. Van itt közöttünk világbajnok; Balogh Gábor elmondhatja, hogy itt igazából hasonló képességű versenyzők örült munkát elvégezvén versenyeznek, és akinek az utolsó pillanatban jobban sikerül, az csap be egy centivel hamarabb, vagy ugrik egy picivel magasabban. Hála istennek, most a mi felkészülésünk sikeredett olyanra, hogy mindenki nyugodt volt, mindenki magabiztos volt, mert egy stabil

háttérrel tudhatott maga mögött. Nyilván ebben mindenki benne van, aki egy kávét tudott adni egyszer egy versenyzőnek, hogy egy kicsit könnyebb legyen neki, egészen addig, aki az egész edzés munkáját irányította, azt gondolom tehát, hogy ez egy nagyon komoly összefogás és együtt gondolkodás eredménye volt.

Nekem talán a legnagyobb érték, hogy újra olyan példaképek születtek, akik nagyon hiányoznak ebből az országból; olyan emberek, akikre fel lehet nézni, mert olyan munkát végeztek, amely munka valami hihetetlen mértékű, és nem ilyen énekes meg nem tudom, milyen csillagocskák, akik keddről szerdára elvannak, hanem olyanok, akik hosszú évtizedeken keresztül meghatározhatják az ország értékeit. Nemcsak a sportértékekről van itt szó, hanem arról, hogy magyar érték, és szerintem ez egy nagyon fontos dolog. Talán eggyel följebb értékelném a paralimpiai eredményességet, hiszen a paralimpián részt vevő fiatal emberek azt bizonyították, hogy élnek közöttünk olyan emberek, akik ilyen-olyan okok miatt sérültek, és mégis oda tudtak jutni, hogy a világ elején vannak. Ezzel azt üzenték, hogy itt vagyunk, együtt élünk, és nagyon fontos számukra is, de az épek számára is, hogy el tudjuk fogadni egymást. Azt gondolom, hogy ez az üzenet is rendkívül fontos az olimpiai eredményességben.

Nekem a hogyan tovább a kérdés. Azt mondta főtitkár úr, hogy Pekingben nem sikerült igazából, most meg jobban sikerült. Szerintem a hosszú távú eredményességnek az a titka, hogy milyen széles a merités, hogyan tudják igazából a kiválasztást jó szakemberek, jó színvonalon elvégezni, milyen munkát lehet belerakni, és igazából milyen az az akár egészségügyi, orvosi, szakemberi háttér, aki ezzel foglalkozni tud a későbbiekben. Ha visszafelé megyünk, Szilágyi úrnak teljesen igaza van: az edzőinket itthon kell tartani. Az lehetetlen, hogy szerte a világban ellenünk készítik fel a különféle sportágak versenyzőit a magyar Testnevelési Egyetemen végzett edzők. Ahogy van vagy lesz pedagógus életpályamodell, edzői életpályamodellben is gondolkodni kell, hogy meg tudjon élni az edző az edzői béréből. Nagyon jó képességű edzőink vannak egészen biztosan majdnem minden sportágban, de ha nem tudnak megélni belőle, nem fognak edzőként dolgozni, és akkor elmennek postásnak, rakodómunkásnak, nem tudom, minek, és délután elmennek edzést tartani. Ebből nem lesz eredmény, az egészen biztos. A másik, hogy nagyon-nagyon fontos, hogy az edzőképzés maga azért nem baj, ha egy kicsit magasabb szintre kerül. A világ lassan elmegy a mi edzőképzésünk mellett. A múltkori bizottsági ülésen beszéltünk róla – Szilágyi úrral ebben is egyetértettünk, hála az istennek –, hogy ebben is nagyon-nagyon komolyat kell tudni előrelépni. A MOB szerepe ebben nem kicsi: be kell tudni mutatni, hogy ebben milyen változásokra van szükség, az államtitkárságnak meg különösen.

A harmadik – azt gondolom, hogy itt vissza lehet térni a tao-ra, de általában a sportfinanszírozásra –, hogy ha a mindennapos testnevelést összekapcsoljuk az utánpótlás-nevelési koncepcióval, akkor megvan a tömeg, megvan a bázis, és ebből egészen biztosan kijöhetnek olyan gyerekek, akik a későbbiekben hasonló eredményességűek lehetnek. Azt gondolom tehát, hogy egy jó sportstratégia áll most a rendelkezésünkre, és rajtunk múlik, hogy ezzel tudunk-e élni a későbbiekben vagy sem. Egy dolgot nem szabad csinálni, hogy elhiggyük azt, hogy ez az olimpia megváltó volt, nehogy úgy csapódjon le az olimpiai eredményesség valakinek a fejében, hogy minden rendben van a magyar sportban. A magyar sportban most az olimpiai eredményesség egy nagyon nagy eredmény, de a bázis, amiből az eredményesség születik, mondjuk úgy, hogy javításra, fejlesztésre szorul. Ha ezt az egészet egyben kezeljük, akkor semmi bajom nincs.

Nekem az volt a szerencsém, hogy én is kint lehettem az olimpián, a delegációval lehettem kint az olimpián. Azt tudom mondani, hogy még egy ilyen csapat, mint a miénk, ritka, az az együttműködés, barátság, szeretet, ami működött az olimpiai faluban, valami csoda. Aki ennek részese lehetett egy picit is, az azt gondolom, hogy nagyon büszke volt arra, hogy ebben az országban élhet. Magáról az olimpiáról pedig: az angolokról mondják, hogy a

fair play hazája. Én nem voltam sosem olimpián, még ilyen nagyon nagy világversenyen sem, de az, hogy itt mindenki azért drukkoljon, hogy a másik jó eredményt érjen el, és nem azért, hogy lemaradjon, meg vesztes legyen, valami fantasztikus élmény volt. Az utolsónak ugyanúgy tudtak szurkolni, mint az elsőnek. Emlékezzünk a torna, lólengés döntőjére: egy magyar fiatalember megver egy angol fiatalembert. Nálunk itthon hogyan viselkedett volna egy közönség? Ugyanígy drukkolt volna, és elismerte volna a magyarét is és az angolét is, avagy sem? Remélem, hogy nálunk is elismerte volna mind a kettőt ugyanilyen vastapssal és ugyanilyen határtalan örömmel, de ha ne adj' isten, nem így van, akkor jussunk el majd ide néhány éven belül, és akkor legyen rend ezen a területen is. Főtitkár úr!

Molnár Zoltán (MOB) reflexiói

MOLNÁR ZOLTÁN, a Magyar Olimpiai Bizottság főtitkára: Köszönöm szépen. A sok dicséret, elismerés, ami az olimpiai csapathoz önöktől érkezett, való igaz, hogy elsősorban a sportolóknak és az edzőknek jár, de természetesen jár azoknak a szakembereknek is, akik a háttérben dolgoztak ezekért a sikerekért.

Két alkalommal is felmerült Kővágó ügye. Kővágó ügyével kapcsolatban annyit tudok mondani, hogy mi itthon lefolytattuk a megfelelő vizsgálatokat, és ez alapján nem találtuk bizonyítottnak azt a vádat, amivel Kővágót illették doppingellenőrök, mely szerint nem vett részt egy doppingellenőrzésen Szolnokon. Ezt a döntést a Nemzetközi Atlétikai Szövetség megfellebbezte, a Sportdöntőbírósághoz került az ügy. Felmerült itt, hogy hol volt a sportdiplomácia. A Magyar Olimpiai Bizottság vállalta az anyagi terheket is, és a Magyar Atlétikai Szövetség és Kővágó Zoltán kérésére a választott bírók közül a legjobbat – akit ők kértek – kértük fel azért a tiszteletdíjért, amennyi egy ilyen nemzetközi szakembert megillet. Sajnos nem jártunk eredménnyel. Jelenleg úgy tudjuk, és erről tájékoztattak bennünket, hogy sem a Sportdöntőbíróság, sem a Nemzetközi Atlétikai Szövetség nem járult hozzá Kővágó Zoltán olimpiai szerepléséhez. Ezt tudomásul kellett vennünk. Jegyzem, hogy ugyanebben az időben huszonnégy hasonló döntés született, tehát még csak azt sem mondhatjuk, hogy valamiféle diszkrimináció volt, hogy csak velünk, magyarokkal foglalkoztak. Huszonnégy, köztük számos nemzetközileg is elismert sportolóval kapcsolatosan – nyilván nem pont hasonló ügyben – hoztak határozatot. Ennyit tudtunk tenni, hogy biztosítottuk számára a legjobb szakembert, és ennek vállaltuk a költségét.

Felvetődött Szilágyi úr kérdésében, hogy hogyan kerültek ki a MOB-alkalmazottak az olimpiai játékokra, illetve a támogatásokkal kapcsolatban, hogy mennyi közpénz lett erre fordítva. Mi egyébként ezeket a képviselő úrnak megválaszoltuk írásban, de úgy látszik, nem jutott el hozzá (*Szilágyi György: Nem.*), úgyhogy ha megengednék, az ügy fontosságára tekintettel felolvasnám a levelünket, és így remélem, hogy kielégítő választ tudunk adni a feltett kérdésekre. Az első kérdés az volt, hogy a Magyar Olimpiai Bizottsággal munka, illetve munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személyek közül kik és pontosan milyen költségvonzat mellett utazhattak el az olimpiai és paralimpiai játékokra. Válasz: a MOB az alapszabályban rögzített feladatokat a saját bevételeiből, valamint állami támogatásból finanszírozza. A MOB és az Emberi Erőforrások Minisztériuma között támogatási szerződés jött létre, amely alapján a minisztérium 570 millió forint állami támogatást nyújtott a MOB részére az olimpiai és a paralimpiai játékokon történő részvételre. A MOB elnökségének döntése alapján 496 millió forint az olimpiai, 74 millió forint a paralimpiai csapat részvételi költségének fedezetére állt rendelkezésére. A MOB közgyűlése 2012. június 22-én döntött – remélem, ez az időpont jó, itt van a részletes előterjesztés – a magyar küldöttség és a csapat személyi összetételéről, így a MOB munkatársaiból álló csapatiroda létszámáról és személyi összetételéről. Képviselő úrnak szeretném jelezni – mert ezt is feltette kérdésként, hogy a főtitkár úr hogyan került oda –, hogy a főtitkár volt a magyar olimpiai csapat felelős vezetője.

(Szilágyi György: *Nem ezt kérdeztem. Azt tudtam, hogy ön a csapatvezető.*) Majd arról is mindjárt beszélek. Köszönöm szépen akkor.

Tájékoztatom helyettes államtitkár urat – államtitkár úrnak írtuk a levelet –, hogy a csapatiroda létszáma az Olimpiai Charta rendelkezéseinek értelmében a kvalifikációt szerzett sportolók és a sportolókat felkészítő sportszakemberek száma alapján került meghatározásra. A csapatiroda munkatársai a részvétellel összefüggő feladatok ellátása érdekében, munkavégzés céljából tartózkodtak az olimpiai játékokon, ők feleltek az olimpiai csapat, a közel 300 fő teljes körű ellátásáért, a sportegészségügyi szolgáltatásokért, a sportszakmai munka háttérének megfelelő színvonalú biztosításáért. Az olimpiai és a paralimpiai részvételre biztosított támogatás kizárólag a hivatkozott támogatási szerződésben, valamint az állami sportcélú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló rendeletben foglaltaknak megfelelően kerül felhasználásra. Az állami támogatásból a magyar olimpiai csapat és a küldöttség utazási költségeit, forma-, felvonulóruha, illetve sportruházat költségét finanszíroztuk. Itt kívánjuk kiemelten jelezni, hogy a sportolók és a sportvezetők ellátása az olimpiai játékokon térítésmentes, azt a szervezőbizottság, a LOCOG teljes körűen állja, az állami költségvetést ezek a költségek nem terhelik. A MOB saját bevételei terhére meghívta az olimpiai játékokra a szponzorait, valamint szakmai tapasztalatszerzés céljából a londoni olimpiai játékokkal kapcsolatban feladatot ellátó munkatársait, e személyek olimpiai részvétele azonban nem része az állami támogatásból finanszírozott olimpiai költségvetésnek.

A második kérdés, hogy a MOB a munka-, illetve munkavégzésre irányuló, egyéb jogviszonyban álló személyek összesen milyen mértékű alapbéren felüli juttatásban részesültek az elmúlt három hónap folyamán, különös tekintettel a nevezett olimpiai és paralimpiai játékokkal kapcsolatosan kifizetett alapbéren felüli juttatásokra, munkakörökre lebontva. A válasz: az olimpiai jutalomról szóló 241/2012. (VIII. 30.) kormányrendelet 3. §-ának (2) bekezdése alapján az olimpiai csapat vezetésére és a csapatiroda feladatainak ellátására a MOB legfelsőbb szerve által kijelölt szakemberek részére kifizethető állami olimpiai jutalom keretösszege a kormányrendelet 3. § (1) bekezdése szerinti mértéken felül a sportszakemberek részére kifizetett összes állami jutalom 10 százaléka. Fentiek alapján a magyar olimpiai csapat mellett feladatot ellátó csapatiroda részére a kifizethető jutalom keretösszege 74 millió forint, amelyből kizárólag a MOB közgyűlése által delegált szakemberek részesültek jutalomban, egyéb személyek nem részesültek semmilyen alapbéren kívüli juttatásban.

A harmadik kérdés: az olimpiai és paralimpiai játékokkal összefüggésben tervezi-e a MOB a vele munka-, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személyeknek további, alapbéren felüli juttatások kifizetését. A válasz: állami támogatás terhére nem. Talán még egy konkrét kérdés, hogy végül is személyre lebontottan mennyi a jutalom. Tekintettel arra, hogy itt azért sok felvetés van annak kapcsán, hogy vajon a közérdekű adat fogalmába beletartozik-e mondjuk a Magyar Olimpiai Bizottság dolgozóinak munkabére vagy a Magyar Olimpiai Bizottság dolgozóinak kifizetett jutalmak, vagy beletartoznak-e a sportszakemberek részére kifizetett jutalmak, azt kell közölnöm önökkel, hogy a személyes adatok csak akkor kezelhetők, amennyiben az érintettek ahhoz hozzájárultak. Jelenleg nekem nincsenek ilyen hozzájárulásaim, hogy pontosan meg tudnám képviselő úrnak mondani, hogy ki hány forint jutalomban részesült a sportszakemberek, vagy akár a MOB-alkalmazottak közül.

Felvetődött, hogy talán a MOB vezetői és a szakemberek óvatosak voltak akkor, amikor az elvárásokat megfogalmazták a pekingi teljesítmények tükrében. Igen, visszafogottak voltunk, ezt utólag el kell ismerni, talán túlon túl is. Nem kívántunk nagy terhet rakni ennek a csapatnak a nyakába, hiszen azért ha megnézik a csapat összetételét, ez tulajdonképpen majdnem ugyanaz a csapat, mint amelyik a pekingi olimpián szerepelt. Úgy éreztük, hogy ha levesszük róluk azt a fajta terhet, hogy márpedig így és így kell szerepelni és jobban, és most meg kell mutatnotok, és csak általánosságban fogalmaztunk, hogy szeretnénk

jobban szerepelni, mint a pekingi olimpián, akkor talán helyesen döntöttünk. Ezt a célt szolgálta egyébként az is, hogy az olimpiai jutalmak összegét sem hoztuk előzetesen nyilvánosságra. Ahogy említettem, semmiféle felesleges pszichés terhet nem kívántunk rakni a csapatra, hiszen volt rajtuk éppen elég, és gyönyörűen helyt álltak, nagyszerűen szerepeltek.

Én is azt tudom mondani, hogy számomra is felemelő érzés volt a parlamenti ünnepség, a kitüntetési ünnepség, illetve az azt megelőző, Szépművészeti Múzeumban tartott ünnepség. Kérem, fogadják el – ez egy személyes vélemény –, én még ilyen szép ünnepségen nem vettem részt, úgyhogy köszönet érte mindenkinek, aki ezt megszervezte. A paralimpiával kapcsolatban nyilvánvalóan igyekszünk majd megtenni mindent, hogy a közszolgálati televízió nagyobb műsoradást biztosítson. Szerintem meg fogják ők ezt tenni annak ellenére is, ha nem fogunk valamiféle intézkedéseket tenni, hiszen mindannyian átélhettük, hogy milyen fantasztikus sportsikerek születtek a paralimpián. Összességében még egyszer engedjék meg, hogy megköszönjem a szurkolást, és megköszönjem ezeket a komoly elismeréseket, amelyeket a magyar csapat a szerepléséért itt önöktől kapott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm én is. A tájékoztató elfogadásáról nem kell szavaznunk. *(Jelzésre:)* Szilágyi úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Ha megengedné elnök úr, lennének még kérdéseim a beszámoló és a válaszok alapján.

ELNÖK: Lezártuk a vitát.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): De elnök úr, ne haragudjon, én azt mondom, hogy egy parlamenti bizottságban vagyunk jelen pillanatban, és önök rendszeresen megvonják a szót a képviselőktől, megvonják azt a lehetőséget – ez törvénytelen –, hogy a képviselő a szabad véleménynyilvánítás keretében válaszoljon és reagáljon azokra a felvetésekre, amikre választ kapott. Ezért ülünk itt. Nem azért ülünk itt az én véleményem szerint, hogy valamit meghallgassunk, hanem azért, hogy megpróbáljunk az ügyek végére járni. Úgy érzem, hogy törvénytelen, amit elnök úr jelen pillanatban csinál.

ELNÖK: Én meg úgy érzem, hogy néha most már valóban tényleg jó lenne megvonnom a szót öntől, mert amit Szilágyi úr tesz ez ügyben... Akkor most elmondom, hogy mire gondolt képviselőtársam. Olyan nincs, hogy igazából egy ilyen olimpiai szereplés alkalmával olyan véleményeket lehet megfogalmazni, amivel degradálni lehet egy ilyen határtalan sikert. Most mondhatja tovább a véleményét, Szilágyi úr. Tessék mondani!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Akkor ezek szerint igazam van, tehát mondhatom?

ELNÖK: Nincs igaza. Mondja!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Jó, elnök úr, nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, hogy országgyűlési képviselőként egy parlamenti bizottságban megszólalhatok.

ELNÖK: Ha még egyszer ezt mondja, akkor viszont meg fogom vonni a szót. Vagy erről beszél, amiről most itt szó van, a napirendről, vagy másról nem. Folytathatja!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr, csak lenne egy kérésem, hogy írják már le nekem, legyenek szívesek, hogy miről beszélhetek, mert ezek szerint akkor – mint a diktatúrákban – csak arról beszélhetek, amit önök jónak tartanak.

ELNÖK: Van egy tárgyalási rend. Vagy a napirendi pontról fog beszélni, vagy befejeztük. Lehet választani!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Ezt a tárgyalási rendet sértik jelen pillanatban, hiszen a képviselői szólásszabadságot próbálják korlátozni.

ELNÖK: Még egyszer megkérdezem, hogy tud-e beszélni, felkészült-e az ügyben, hogy a napirendi pontról beszéljen.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Igen, úgy érzem, és szeretnék is.

ELNÖK: Akkor ezt tegye meg, legyen szíves. Jó?

További kérdések, hozzászólások

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, elnök úr, tényleg, komolyan mondom, hogy megható. (*Horváth Zoltán: Ez szégyen!*) A kérdéseim a következők lennének. Én úgy érzem, hogy nem degradálom az olimpiai sikereket azzal, ha a Magyar Olimpiai Bizottság működésével kapcsolatosan kérdéseket teszek fel. Inkább a féltés vezérel abban a kérdésben, hogy egy ilyen sikeres olimpia után a következő olimpia is még sikeresebb legyen, ne elégedjünk meg, dőljünk hátra, és érezzük úgy, hogy például közpénzeket másra lehet elkölteni, mint arra, hogy még sikeresebb olimpia legyen a következő.

Valószínűleg köze lehet hozzá akár a társadalomnak, vagy érdeklődésre tarthat számot akár országgyűlési képviselőknek, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság mint az egyetlen köztisztület, amely főként állami támogatásokból végzi a működését, mire költi a pénzét. Ezért tettem fel ezeket a kérdéseket, és nem degradáló formában. Nem a csapatirodára voltam egyébként kíváncsi, hanem arra voltam kíváncsi – és nem kaptam rá választ –, hogy hány embert utaztattak ki azok közül a dolgozók közül, akiknek nem volt dolga a csapatirodán, akik csak azért mentek ki, hogy megnézzenek egy-egy sporteseményt, akár jutalomból, akár másképp. A másik az, hogy gondolom, lehetőséget ad a törvény arra – ha nem is kaphatom meg esetleg azt a listát, hogy kik kerültek jutalmazásra –, hogy esetleg valamikor felkeresem a Magyar Olimpiai Bizottságot, és ott betekintést nyerhessek azzal kapcsolatban, hogy kik és milyen jutalmazásban vettek részt.

Az utolsó hozzáfűznivalóm, hogy Szalay elnök úr mondta, hogy a stabil háttér megteremtése is hozzájárult. Ez valóban dicséretes, nem is akarom kétségbe vonni, hogy egy stabil háttérrel sokkal könnyebb versenyezni. Valakinek azzal kell foglalkozni – és itt hozhatnék mondjuk példát is –, mondjuk Mohamed Aidának azzal kell foglalkozni, hogy az olimpia után az edzőjével együtt hol fog sportolni, vagy lesz-e edzője, mert mint tudjuk, pont két héttel az olimpia előtt rúgta ki a MOB alelnöke az MTK-tól, úgy nyitott elnökként, tehát valóban egy stabil háttér nagyon fontosnak számít. Egy dologra viszont felhívnám ismét a figyelmet, hogy ha csak két évet nézünk, a 2011-es és a 2012-es évet, ami itt is szerepel a beszámolóban, hogy az olimpiai felkészülés szakmai támogatására milyen összeget költöttünk, ez közel négymilliárd forint. Egyetlenegy példát hozok, ami megint az egyenlőséget mutatja, vagy pedig azt, hogy esetleg át kellene egy kicsit alakítani ezt a rendszert. Ugyanúgy 2012-ben egy év alatt négymilliárd forinttal támogatták a Puskás Akadémiát, és a kettő között azt mondom, hogy óriási aránytalanság van. (*Horváth*

Zoltánhoz:) Látom, képviselőtársam borzolja a szemöldökét. Nézzen utána: négy milliárd forinttal 2012-ben! Ha lehet, ezekre a kérdésekre még szeretnék választ kapni. *(Horváth Zoltán: Ez a napirendi pont témája?)*

ELNÖK: Főtitkár úr, ami a napirendi ponthoz kapcsolódik, arra legyen szíves válaszolni. *(Hoffman Pál Horváth Zoltánhoz: Ne borzold a szemöldököd! – Horváth Zoltán: Sajnos így születtem; borzas szemöldökű vagyok.)*

Molnár Zoltán (MOB) további reflexiói

MOLNÁR ZOLTÁN, a Magyar Olimpiai Bizottság főtitkára: Még egyszer meg szeretném ismételni a levélben foglaltakat. Arról, hogy a MOB munkatársai közül ki, milyen feladattal vett részt a csapattiroda munkájában, közgyűlés döntött, és ezek a személyek állami támogatások terhére voltak kint az olimpián. Hangsúlyozom, hogy a kintlét az ő esetükben is térítésmentes volt, tehát nem jelentős összegekről van szó. Az, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság, ahogy felolvastam a levelet, úgy dönt, hogy meghív más, például a szponzorait, támogatóit vagy a szakembereit, beleértve itt a MOB előző elnökségét, a jelenlegi elnökséget és az iroda néhány munkatársát a saját költségére, saját bevételeiből – hangsúlyozom, képviselő úr, nem állami pénzből, ne csúsztasson ebben, hogy állami támogatás terhére, nem állami támogatás terhére, hanem saját bevétele terhére –, azt gondolom, hogy ez a MOB belső ügye. Nyilván a MOB-nak megvannak a vezető testületei, megvan a legmagasabb szerve, a közgyűlés, ahol ezeknek a döntéseknek megfelelően végezzük a munkánkat, és a közgyűlés döntését teljesítjük. Még egyszer szeretném jelezni, ebben a határozatban szerepelnek a személyi döntések. Ennyit tudok erre válaszolni. A Puskás Akadémiával kapcsolatban nem tudok válaszolni.

Mindenesetre köszönettel tartozunk a kiemelt figyelemért, ami abban is megmutatkozott, hogy a 48 százalékos elvonást, ami a pekingi olimpia után ért bennünket, azonnal visszapótolta a jelenlegi kormány, és megadta nekünk a jogosítványokat, hogy dönthetünk olyan fontos ügyekben, mint a Gerevich-ösztöndíj, dönthetünk az állami támogatásokról, döntünk jelenleg is, és folyósítottuk a pénzeket. Ön említette, hogy a Gerevich-ösztöndíjak körül késések vannak. Nincsenek a Gerevich-ösztöndíjak körül késések, sőt egyéves késéseket megszüntettünk olyan fontos területeken, mint például a sportegészségügyi szakemberek területe. A sportegészségügyi szakemberek szerződéses viszonyban voltak az előző olimpiai ciklusban, sőt 2008-ban és 2009-ben is, és volt olyan, hogy egy évig nem kaptak fizetést, de ma pontosan, minden hónapban megkapják a Gerevich-ösztöndíjasok a járandóságukat, úgyhogy szerintem ezen a területen rend van. Kétségtől mentes volt olyan korszakok és idők a Gerevich-ösztöndíjak körül, amikor a Wesselényi Sport Közalapítvány folyósította, hogy kisebb-nagyobb késések voltak, bár hozzá kell tennem, hogy itt is azért leginkább a sportközalapítvány által folyósított eb-, vb-jutalmak körül voltak késések, az ösztöndíjat a sportközalapítvány is időben folyósította, mint ahogy a Magyar Olimpiai Bizottság is. Ahogy már említettem, ez nem vonatkozik az eb-, vb-jutalmakra, mert itt tényleg voltak csúszások az elmúlt időszakokban.

ELNÖK: Lezárom a vitát, még egyszer megköszönve az olimpiai szereplést, az eredményességet és a mögötte lévő nagy-nagy munkát. Talán egy mondat: mi lett volna, ha nem így szerepelünk? Azt gondolom, hogy a bizottság zömének jóleső érzéssel tölti el a szívét az, hogy ez ilyen volt, és nem az a baja, bánata, hogy esetleg hogyan keressen olyan dolgot, ami miatt ezt az egészet, ezt az eredményességet és ezt a szép sikert esetleg el lehet venni attól a sok-sok embertől, aki ennek örült. Azt gondolom tehát, hogy mindenképpen gratuláció, és mindenképpen szóljon arról ez az értékelés, hogy így tovább, és a későbbiekben az egészet

nézzük meg, hogy hogyan vihető még eredményesebben, még stabilabban tovább. Köszönjük szépen, főtitkár úr.

Tájékoztató a megyei sportigazgatás átalakulásáról

A következő napirendi pontra térünk rá, amely a megyei sportigazgatás átalakulásáról szól. Szintén főtitkár úr az előterjesztő. Tessék parancsolni!

Molnár Zoltán (MOB) tájékoztatója

MOLNÁR ZOLTÁN, a Magyar Olimpiai Bizottság főtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Ez egy komoly probléma, hogy mi lesz a megyei sportszervekkel, illetve a náluk lévő feladatokkal. Az előzményekről csak annyit, hogy sajnos azt tapasztaljuk, hogy a megyei városok és a megyei önkormányzatok forráshiány miatt a sportigazgatóságokat vagy bezárták, vagy megszüntették, vagy minimálisra szűkítették a lehetőségeiket. Ezért is, amikor legutóbb itt a bizottsági ülésen kaptunk egy kérést, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság is igyekezzen segíteni, akkor azt vállaltuk, hogy a Wesselényi Sport Közalapítványtól átvett pénzmaradvány terhére ebben az évben segítséget nyújtunk a problémák megoldására 150 millió forint értékben. Azt is kértük – és ezt most ismételtén szeretném kérni –, hogy a következő évi költségvetési tervezésnél a bizottság is segítsen nekünk abban, hogy erre a területre jusson elegendő forrás. Számításaink szerint 400-500 millió forintnyi támogatásra lenne szükség, túlnyomó többségében azokra a tevékenységekre, amelyek a versenysport, a szabadidősport, a fogyatékosok sportja, a diáksport területén egy-egy megyében jelentkeznek, gondolok itt például a bajnoki versenyrendszerek fenntartására, lebonyolítására és még számos fontos feladatra.

A nyáron több alkalommal is tárgyaltunk többek között Szalay elnök úrral is, folyamatosan kerestük a megoldási lehetőségeket. Azt tudom önöknek jelezni, hogy előkészítettünk egy szerződést a Magyar Diáksport Szövetséggel, amely aláírásra vár, hogy a megyéknél lévő feladatok egy részére 70 millió forint értékben – ami a diáksport területén lévő szabadidősportos feladatokat illeti – biztosítsuk a forrásokat tulajdonképpen napokon belül. Ezért merem ezt most mondani, mert a mai napon írtuk alá a Wesselényi Sport Közalapítvány felszámolásáról készített okiratokat. A felszámolóbiztos biztosított bennünket, hogy talán egy héten belül megkapjuk a rendelkezésre álló forrásokat, és akkor egy héten belül a már említett 150 millió forintos problémából 70 millió forintot, hogy így mondjuk, rendezzük. A Diáksport Szövetség Balogh Gábor elnök úr vezetésével előkészítette ezeket a pályázatokat, gyorsan le fogjuk tudni bonyolítani, és ezáltal tulajdonképpen az őszi diáksport-, szabadidősport-rendezvények lebonyolításra kerülhetnek. Ennyit szeretnék mondani.

A jövőbeli terveinkről annyit, hogy mindenképpen szeretnénk megőrizni az országos sport szervezettségét, szeretnénk ezeket a megyei sportszervezeteket valamilyen formában felkarolni, akár úgy is, mint egyfajta mobil irodákat. Nyilván nem kell itt nagy szervezetekre gondolni, itt egy-két fős irodákról van szó, de nagyon fontos, hogy az országos szervezettség érdekében ezeken a területeken legyen szervezett élet, tehát legyenek olyan szakemberek, akik képesek feladatokat elvégezni, képesek ismeretekkel segíteni bennünket jó döntésekhez, úgyhogy ebben mindenképpen lépni fogunk a jövő évben. Hangsúlyozni szeretném, hogy kérjük a költségvetésben a támogatást, hiszen erre a területre előző években körülbelül ekkora nagyságrendű támogatás érkezett, nyilván különböző forrásokból. Ezek a támogatások jelenleg csak abban az esetben jelenhetnek meg, ha az benne lesz majd a magyar sport költségvetésében.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdés, vélemény? *(Jelzésre:)*

Kérdések, hozzászólások

HORVÁTH ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Azt gondolom, mindannyiunk feladata, hogy ez a küldetés sikeres legyen. Sajnos azt kell mondanunk, hogy ezek nélkül a megyei lábak nélkül nagyon nehéz lesz újraépíteni azt, amit az elmúlt időszakban nem tudtunk megtartani. Azt kell látni, hogy a megyei önkormányzatok, amelyeknek jogszabály adta felelőssége volt az ilyen típusú feladatok ellátása, 2009-től erre a kötelező feladatra nem kaptak egy forrást sem. Aki a költségvetés számaait ismeri, az látja, hogy 2009-től „kultúra, sport, igazgatás” jogcímen lakosság alapú normatíva állt rendelkezésre, ami egyik területre sem volt elegendő, körülbelül 30 százalékos normatíva fedettséggel lehetett a tevékenységet ellátni.

Azt gondolom, hogy az infrastruktúrák ma is adóttak, a megyei önkormányzatok irodáiban elérhetőek azok az infrastrukturális adottságok, tehát nem újra kell gyúrni valamit, hanem a meglévő lábakat kell használni. Balogh Gábor miniszterelnöki sporttanácsadóval volt szerencsém Pécsen néhány évvel ezelőtt ezt a kérdést átbeszélni: ő végigjárta az országot, ismeri az adottságokat. Megvannak még ezek az adottságok, gyorsan kell lépni, és mindannyiunk felelőssége, hogy a szükséges forrást oda tudjuk rakni, mert enélkül nagyon nehéz lesz. A diáksport, a fogyatékosok sportja nagyon fontos, ezeken az intézményi lábakon keresztül lehet és kell is ezeket a rendszereket működtetni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más vélemény? *(Nincs jelentkező.)* Államtitkár úr!

SZEKERES PÁL helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma, Sportért Felelős Államtitkárság): Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy gondolom, hogy a magyar sport és strukturális rendszere átalakításának egy nagyon fontos eleméről beszélünk. Nyilvánvalóan, ha az egykörzetes struktúrának megteremtjük a megyei lábait, tehát a Magyar Olimpiai Bizottság ezen a logikán keresztül fel tudja állítani a megyei olimpiai bizottságokat, és ha a feladat megosztása ugyanúgy, ahogy a központban vagy az országos szinten zajlik, helyi szinten is tud zajlani, az egy nagyon fontos dolog. Ebben a munkában természetesen segítünk, és nyilvánvaló, hogy ha emögött megjelenik a forrás, akkor a helyi szintű feladatellátásnak is megteremtődik az a lehetősége, ami a korábbi időszakban megvolt. Úgy gondoljuk tehát, hogy ez egy ugyanolyan fontos lába a történetnek, mint a már meglévők.

ELNÖK: Köszönöm. Más vélemény? *(Nincs jelentkező.)* Valóban, azt gondolom, hogy a munkánk most arról szól, hogy a költségvetésben ez megjelenjen. Biztos vagyok benne, hogy meg is tudjuk találni a helyét, és akkor abban a pillanatban normálisan és jól tud működni a későbbiekben is. Köszönjük szépen a tájékoztatót.

A 2011. évi turisztikai szezon és a 2012. évi nyári főszezon eredményeinek értékelése

A következő napirendi pontunk a 2011-es turisztikai szezon és a 2012. évi nyári főszezon értékelése. Köszöntöm Horváth Gergely urat, a Magyar Turizmus Zrt. vezérigazgatóját! Át is adom a szót. Tessék, parancsoljon!

Horváth Gergely (Magyar Turizmus Zrt.) beszámolója

HORVÁTH GERGELY, a Magyar Turizmus Zrt. vezérigazgatója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Először is engedjék meg, hogy sok szeretettel köszöntsem önöket a közelgő turizmusvilágnap alkalmából, bár információim szerint a mai nap folyamán már két, ezzel kapcsolatos napirend előtti hozzászólás volt ellenzéki, illetve kormánypárt oldaláról. Ezt is köszönjük, mert úgy gondolom, hogy nem elég hangsúlyozni soha a turizmus jelentőségét.

Az előterjesztés célja a 2011. évi turisztikai szezon és a 2012. évi nyári szezon. Hozzáteszem, hogy jelen pillanatban júliusi adatok állnak hivatalosan rendelkezésünkre, bár előzetes adataink vannak az augusztusi hónapra. Úgy gondolom, hogy nagyon fontos hangsúlyozni a turizmus jelentőségét és az elért eredményeket. Ha egy mondatban kérdeznék, hogy örömmel-e ez a jelenlegi forgalom, akkor azt mondanám, hogy nem, ez egy nagyon szép eredmény, hozzáteszem, hogy egy európai uniós, valamint a régió átlagánál nagyobb növekedést tudunk magunkénak 2011-ben is. A 2007. év volt eddig a rekordév a turizmus területén mind vendég-, mind vendégéjszaka-forgalomban, ezt sikerült a tavalyi évben, elsősorban a beutazó forgalom növekedésének köszönhetően túlszárnyalni.

A külföldi vendégéjszakák számában összesen 8,3 százalékos, belföldiben 2,7 százalékos növekedés volt, de nagyon fontos megjegyezni azt is, hogy a bevételek 89,5 százalékát adó szállodai kategóriában 10 százalékos, illetve 7,6 százalékos növekedés volt. Ezek nagyon nagy számok. Mindannyian járunk, és ha esetleg önök is a saját területükön találkoznak turisztikai szolgáltatókkal, akik nem teljesen elégedettek még, akkor nagyon fontos megvizsgálni a mögötte lévő okokat is, ami egy kapacitásbővülés. Ha például csak az előbb említett 2007-es rekordévet nézzük, 2007-hez képest 8 százalékkal nőtt az összkapacitás – szállodai kategóriában 19 százalékkal, négycsillagos kategóriában 48,5 százalékkal –, ami azt mutatja, hogy egy hasonló növekedésre van szükség 2-3-4 évig ahhoz, hogy a vállalkozások is megérezzék ennek az eredményét. A 2011-es év így rekordévnak mondható mind vendégforgalom, vendégéjszaka-forgalom, mind bevételforgalom tekintetében, és mivel a 2007-es évhez képest a bevételek 17 százalékkal nőttek, bevételi oldalon is. Kutatási osztályunk részletesen leírta, hogy ennek mennyi áfa-, illetve egyéb bevételei voltak. 2011-ben a külföldi és belföldi turisták költsége több mint 1256 milliárd forint volt, aminek csak az áfabevétele 251 milliárd volt. 251 milliárd forint csak az áfa! Ezért is mondjuk azt, hogy ahogyan az Európai Unióban, így Magyarországon is a turizmus és a kapcsolt vállalkozások az ország második legfontosabb iparága, és közel négyszázezer ember dolgozik benne, tehát tényleg úgy gondolom, hogy megfelelő és méltó módon kell a turizmust a helyén kezelni.

Ha magasra tettük a léceket, 2012-ben, az első hét hónapban további növekedést látunk. Örvendetes, hogy a kapacitásbővülés nem folytatódott, az előző évek beruházásai befejeződtek. Itt elsősorban szakmailag úgy látjuk különböző szakszövetségekkel, hogy nem további kapacitásokra van szükség – tisztelet a kivételnek, az olyan régióknak, ahol szükség van –, attrakciókra és további vendégforgalom-növekedésre van szükségünk. Az első hét hónapban a külföldi vendégéjszakák száma újabb 8 százalékkal növekedett, a szállodai kategóriában 10 százalékkal növekedett különböző piacokról, és a belföldi vendégforgalom is növekedett a szállodai kategóriában, tehát úgy gondolom, hogy ez egy olyan zöldszigetnek is mondható a turizmus, ahol még a belföldi kereslet is növekedni tudott. Az 1,7 százalékos eredmény nem egy kimagasló eredmény, de úgy gondolom, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetet figyelembe véve pozitív, valamint kicsit engedjék meg azt a személyes megjegyzést, hogy én nagyon örültem, amikor a horvát kollégám panaszkodott, hogy 10 százalékkal csökkent a magyarok száma Horvátországban. Talán ez is visszaigazolja azokat a nagyon nagy erőfeszítéseinket, hogy a belföldi turizmus presztízsét vissza tudjuk állítani. Ezek mutatkoznak ezekben a számokban.

Összefoglalva, egy növekedési pályán van a beutazóforgalom és a magyar turizmus. Tavaly és idén is közel 10 százalékos növekedés van, ami azt jelzi előre, hogy talán hasonló mértékű növekedéssel két-három éven belül elérhetünk oda, ahova szeretnénk a meglévő kapacitásokkal, és akkor a turisztikai ágazat szereplői is el tudják majd azt mondani, hogy elégedettek a forgalommal. Hozzáteszem, végeztünk előzetes kutatást minden turisztikai régióban, és mindenki arról számolt be, hogy a várakozásaikon felül sikerült az idei évi nyári főszezon. A magyar turizmusban a nyári hónapoknak, a főszezonnak különösen nagy súlya

van, a forgalom jelentős része koncentrálódik ezekre a nyári hónapokra. Segítettek ebben a hosszú hétvégék is Magyarországon. Előttünk áll még két hosszú hétvége ünnep, október 23-a és november 1-je, itt is pozitív az előrejelzések, úgyhogy bízom benne, hogy most, hogy már az év nagy része forgalom szempontjából lement, ez a tendencia nem fog változni, tehát 2012 egy újabb rekordév lehet.

Előttünk áll szeptember 27-e, amit a Turizmus Zrt. kezdeményezésére Magyarországon első alkalommal, egy hagyományteremtő alkalommal kezdtünk el, noha az ENSZ turisztikai szervezete 1980 óta ünnepli szeptember 27-én a turizmus világnapját. Pontosan az a célunk, hogy egyrészt a döntéshozók részéről – legyen szó egy utolsó falunak a polgármesterétől a kormányzaton át –, hogy a turizmus jelentőségéről hírt adjunk. Kötelességünk, hogy ennek a jelentőségét megértessük az emberekkel, illetve nagyon fontos az, hogy a hétköznapi emberek, akik nem a turizmusban dolgoznak – nem ez a négyszázezer ember, hanem azok, akik az utcán egy turistával, legyen az belföldi vagy külföldi turista, összetalálkoznak –, azok méltó módon viszonyuljanak ezekhez a vendégekhez, és mindenki a saját területén tegyen hozzá egy mosollyal többet. Beszélhetünk itt akár egy BKV-ellenőről, a MÁV-vonatokon át, de egy hétköznapi példa, hogy ha a zebrán át akar menni egy külföldi turista, akkor azt útbaigazítsuk, hiszen a legjobb turista az elégedett turista, és ha ő hazamegy, és elégedettségéről ad számot, akkor azt biztos, hogy el fogja mondani a saját környezetében, ahonnan jött, és ez a legjobb vendégszerzési lehetőség lehet.

Mindenkinek küldtünk személyesen egy levelet, amit remélem, hogy a mai nap folyamán meg fognak kapni. Van egy jelképünk, ez a szívecske, ami az öltönyömön is látszik, bár látom más képviselő úrnak is az öltönyén. Azt kérem a képviselő uraktól, hogy ezt 27-én viseljék, de ha lehet, ne csak 27-én, hanem ha a turizmusbizottságban vannak, akkor minél több alkalommal. Kérem, hogy mindenki a saját területén egy apró mosollyal, egy apró gesztussal, egy apró cselekedettel – ami nem pénzkérdés, hanem egy hozzáállás, egy soft emberi hozzáállást igénylő apró cselekedet – járuljon hozzá, hogy a turizmust méltóképpen tudjuk ünnepelni 27-én. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdések? *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm szépen. Köszönjük az előterjesztést, és innen is gratulálok mindazoknak az országban – annak a négyszázezer embernek és még sokkal többnek –, akik feketemunkások, hogy a maguk módján és eszközeivel tesznek a vendégekért és a turizmus fellendítéséért. A számok önmagukért beszélnek, tehát ezzel nem is kívánok vitába szállni, sőt örülök, hogy ilyen mutatókat tudunk felmutatni, viszont csokorba gyűjtöttem néhány olyan dolgot, amire majd kérném vezérigazgató úr válaszát esetleg nem mindig illetékesként, mert nem minden szakterületéhez kapcsolódik, de azért van egy kis panaszlistám, amivel tolmácsolom a turizmusban dolgozók panaszait.

Logikai sorrendet most esetleg ne is nézzenek, mert ahogy jöttek, úgy írtam össze őket. Kezdjük azzal, hogy a Balaton állapota egyszerűen kritikus. Nem tudom, hogy ki jár arra, én minden héten ott vagyok, vagy elutazom mellette. Hajlamosak vagyunk elhinni azt, hogy csak a tartós szárazság idézte elő az állapotokat, de ez nem egészen így van. Egy szóbeli kérdésemre az ülésteremben Tállai államtitkár úr elég szakszerűtlen választ adott, és nem is volt illetékes ebben, viszont azt tudni kell, hogy amikor a Sió-zsilipet leengedik meg leengedték, akkor azt minden kontroll nélkül teszik. Hihetetlen vízmennyiséget engedtek le tavaly tavasszal a Balatonból, és innentől kezdve már lehet beszélni szárazságról meg további apadásról, de elképesztő, hogy milyen tervszerűtlenül folyik a Balaton vízszintjének a szabályozása. Amilyen algás és amilyen magas most a Balaton, az önmagában turisták tíz-százazreit riasztja el, mert az emlékképeikből majd ez fog előjönni az idei nyárról, és kell egy

kis kampánymunka ahhoz, hogy visszacsábítsuk őket ide. A déli parton gyakorlatilag egy kilométerig kellett zöld algában gyalogolni ahhoz, hogy derékig érjen a víz. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy mindig a természeti körülményekre hivatkozzunk.

A másik, hogy augusztus 20-a a magyar közvélekedésben egy olyan határnap, amikor mindenki úgy érzi, hogy lehúzza a rolót, és elmenekül a turistaközpontokból egy „vége a nyárnak” felkiáltással, és most kiürül minden turistaparadicsom. Vannak kísérletek, azt látom, hogy mindenki megtoldja valamilyen rendezvénnyel a szezont, de ezek már ilyen utólagos kapkodó lépések. Szeretném, ha a Magyar Turizmus Zrt. sok más kampányához hasonlóan beiktatná – illetve be is iktatott ilyet, de még nagyobb hangsúllyal –, hogy a nyárnak Magyarországon nincs augusztus 20-án vége, és semmilyen szezonzáró buli felirat, idenyzáró nagy diszkó vagy összejövetel ne is jelenhessenek meg, mert ez pszichésen nyomást gyakorol az emberekre. A négyszázezer munkavállalóról szót ejtettem, és a vendéglátás terheiről szeretnék azért pár szót szólni. Önmagában az, hogy Európában a legmagasabb egyáltalán az általános forgalmi adó, és azon belül még a vendéglátás részén belül is, azt mindenki tudja, de jó lenne tenni ez ellen. Aadtunk be módosító javaslatot, és elutasították azzal, hogy a magyar gazdaság nincs abban a helyzetben, hogy ezt megengedhesse magának, holott nemzetközi példákkal tudnék előjönni, hogy igenis van fellendítő hatása egy adott szakterület áfája csökkentésének.

Malév. Ezt már párszor kitérgettük. A járatokat, a vonalakat apránként eladják, vagy megveszik más légitársaságok, de ez egy gyógyíthatatlan seb marad a magyar turizmusban, nem is a beutazó, inkább az átutazó irányokat figyelembe véve. Most nem mint illetékest kérdezem, de azért csak jelzem, hogy ennek a nyomait még hosszú évekig viseljük. A MÁV is elhangzott. Olyan állapotú vagonokkal, amikkel a Balaton-parton is járnak a szerelvények, és akkora késéssel ne várjunk vasúton érkező vendégeket vagy főleg azok számának emelkedését.

A dohánytermékekkel kapcsolatban: annak a törvénynek az elfogadása, hogy benzinkutakon sem lehet dohánytermékeket kapni, erősen idegenforgalmi következményekkel is fog járni. Olyan főtér-rekonstrukciókat indítottak az országban, hogy én Nagykanizsán, megyei jogú városban néha nem tudom, milyen úton találok haza, nemhogy még egy nagyobb, idegenforgalmi központnak számító városban hogyan tudják ezt a külföldiek megtenni. Ennek az időzítését is jobb lett volna egy kicsit máshova tenni.

Az illemhelyek kérdésével foglalkozott a szaktanácsunk. Itt is beindult valami, de nem tudunk annyi új illemhelyet építeni és a régiakat rendbe tenni, hogy elérjük azt a színvonalat, ami elvárható lenne egy vendégforgalomban érdekelt vagy érintett országban. A tegnapi Kékvízyben is láttuk a bároknak, lokáloknak azt a lehúzását, aminek a híre futótűzként terjed a világban. Ez rendőrségi kérdés, de azért alapvetően a szakmai kamaráknak és a Magyar Turizmus Zrt.-nek is van némi feladata abban, hogy semmilyen, nemcsak külföldi, hanem magyar vendéget se érhessen nemhogy ilyen, hanem ehhez hasonló atrocitás se. Taxikáosz van az országban, a fővárosban is. Próbálják ezt rendeletekkel, az engedélyekkel meg az egységes arculattal szabályozni, de ez sem egy rendezett terület. A reptéri új parkolási rendben még a rokkantakat sem tekintik különleges utazóknak, számukra sem engedélyezett a díjmentes rövid idejű parkolás a Budapest Airport új egységes központi terminálján. Ebben is kérem majd vezérigazgató úr segítségét.

A közbiztonság kérdése egy lerágott csont, de amikor békés útszéli parkoló embereket rabolnak ki, akkor nem biztos, hogy még egyszer Magyarországra jönnek. Itt jegyzem meg, hogy egy héttel ezelőtt volt egy hetekkel ezelőtt beharangozott migrációs célú ellenőrzés az M7-esen, amibe tegnap egy hete én is beszaladtam. Én, aki most már két és fél éve minden héten hétfőn reggel jövök fel délelőtt Budapestre, és tudom, hogy milyen általános román, bolgár, török, olasz és egyéb kamionforgalom, gyakorlatilag roncsderbi van az M7-esen, és kétes külsejű emberek megrakodott puttonnyal jönnek-mennek, egyetlenegy sem láttam

múlt hétfőn illet az előre beharangozott rendőrségi ellenőrzés hírére. Megvárták az ellenőrzés végét, és még egyszer mondom, egyetlenegyel sem találkoztam, miközben folyamatosan a külső sávot foglalták el éveken keresztül ebben az időben az ilyen közlekedők. Ez nem az ön illetékességi területe, csak tudja azt, hogy ez egy ilyen „dugjuk be a fejünket a homokba” effektus volt.

Az áfáról beszéltem. A SZÉP-kártya mutatói nagyon jók, és nem is támadtuk soha a SZÉP-kártya intézményét, de azért azt ismerjük be, hogy a SZÉP-kártya nem más, mint egy modern kori jegyrendszer, ahol a munkáltató SZÉP-kártyában egy bizonyos fajta juttatást ad, ami be is van pántlikázva, hogy ezt utazásra, turizmusra, vendéglátásra vagy rekreációra költheted, amivel a jegyrendszer hasznélvezője, a jegy birtokosa él is. Ez helyes dolog, tehát amikor háború utáni időszakban, ínséges időkben cukor- meg kenyérjegyeket osztogattak, helyre is tudták gyorsan billenteni és megfelelő mederbe terelni a gazdaságot. Ez egy jó eszköz, támogatjuk, csak ne felejtjük el, hogy az emberek még ezzel együtt sem tudnak olyan fizetőképes keresletet teremteni, ami elvárható lenne. Ahogy néztük az önök táblázatában, a kétcsillagos házak forgalma alábbhagyott, és az érdeklődés hiánya, ahogy szokták mondani, a fokozott érdeklődés nem abban a magyarázatban van, hogy az érdeklődés a négy- ötszillagos helyek iránt nőtt, hanem az emberek általános elszegényedésében, akik szívesen mennének kétcsillagos helyre is, mert megoldják, mint ahogy mindig megoldották, csak most már azt sem tudják megoldani. A dunai hajókikötők körüli mizéria sem tett jót az idegenforgalomnak, hogy még úgy indulnak el az utasok, hogy tudják, milyen panorámában lesz részük Budapesten kikötve, és közben a túlsó parton kell kikötniük, mert az egyik kerületi képviselőtestület nem hosszabbította meg a szerződését a működtetőjével. Ezek ilyen apró, de tanulságos esetek, amit máskor el kell kerülni.

Most gyorsan ezeket írtam össze. Az pedig, hogy a rendőrök lesben állnak, és nem baleset-megelőzési, hanem pénzbehajtási céllal büntetnek nyakló nélkül mindenkit, sokszor már inkább morális kérdés, minthogy a NAV ellenőrei is a vendéglátásban érintettek olyan bírságot kényszer hatása alatt látogatják meg, amiből egyik fél sem jön ki jól. Nem kell mindent a gazdasági helyzettel magyarázni. Egy kis levegőre vágynak a turizmusban, vendéglátásban munkálkodók, és ehhez nekünk is hozzá kell tenni valamit a magunk részéről. Elnök úrnak mondom, hogy az országos TDM konferenciával kapcsolatban engem megkerestek, hogy örömmel látják a bizottságot holnapután Gyenesdiáson, és én mondtam, hogy elfogadtuk a tervünket, és én nem láttam illet. Az ön levelét is olvastam, hogy részt vesz ebben. Kérem, hogy ha szót kap, vagy szót kér, akkor támogassa a bizottság nevében is a jelenlévőket, hogy mi a magunk részéről mindent megtennénk a turizmus fellendítése érdekében, a jelenlegi szakbizottsági jelenlétnél általában nagyobb érdeklődést tanúsítunk, ha jó időben vannak a bizottsági ülések, és üdvözlőket küldjük a bizottságból. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Horváth képviselő úr!

HORVÁTH ANDRÁS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Megpróbálok inkább a Turizmus Zrt. mint marketingszervezet munkájához hozzászólni, mert azok a kérdések, amik elhangzottak, nem tudom, hogyan kapcsolódnak a napirendhez (*Zakó László: Szorosan.*), de ez nem az én problémám, hanem az elnök úré. Ahol az anyagban ahol a turisztikai régiók vendégforgalmáról beszél, és van a mindig is köztudottan nagy vendégforgalmat bonyolító Budapest és annak közvetlen vonzáskörzete. Azt szeretném kérdezni, hogy van-e valami olyan terve a Turizmus Zrt.-nek, vagy mik a konkrét elképzelései arról, hogy ebből a budapesti és Duna-vidéki régióból hogyan, miképpen tudná az itt-tartózkodó vendégéjszakát legalább eggyel, kettővel meghosszabbítva a többi régióba is levinni ezeket a pár napos városlátogatásra érkező turistákat. Van-e erre valamilyen kampányterv vagy

kampányelképzelés a jövő évet tekintve? Ez ugyanis az egész bevételt megdobná. Ugyan látom, hogy némelyik régió nagyon szépen fejlődik ebben a dologban, de vannak nekünk még azért turisztikai tartalékaink a Tisza-tónál és sok más egyéb olyan részén az országnak, amit érdemes lenne megpróbálni bevonni egy ilyen közös kampányba.

A másik kérdésem az idei évre vonatkozik. A 2. számú mellékletnél nézem, és nem találok azt a régiós lebontást, amit az anyag többi részén látok. Engem konkrétan a Budapest-Balaton viszonya érdekelne vendégéjszakában, beutazó turistában. Kérdezném, hogy hogyan teljesített a Balaton júliusban, abban az időszakban, amikor nagyon jó idő volt, a szezon kellős közepén voltunk, és elég sokan szabadságon voltak, tehát a főszezon kellős közepén, illetve megint csak Budapesttel és a fővárosi pár napos városlátogató turisták által eltöltött vendégéjszakával keresnék egy összehasonlítható számot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hadházy képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Vezérigazgató Úr! Azt szeretném megkérdezni, hogy van-e az MT Zrt.-nek tudomása arról, hogy a magyar turisztikai vállalkozások, leginkább az étterem, vendéglátás, illetve a szállásférőhelyszolgáltatók milyen gazdasági helyzetben vannak, illetve a korábban devizában, elsősorban svájci frankban felvett hitelek mennyire terhelik meg az ő gazdaságukat. Az a nagyon öröndetes bevételbővülés, ami tapasztalható és egyértelmű, mennyire ad számukra lélegzetvételi lehetőséget, és mennyiben javítja az ő talpon maradásuk esélyeit? Ez lenne az egyik kérdésem.

A másik kérdés a rendelkezésre bocsátott anyagból adódik. Ezt a kis broszúrát forgatom, és ennek az utolsó előtti oldalain található a „belföldi úticél iránti érdeklődésfelkeltő tényezők 2010-ben”. Igen sajnálatosan tapasztalható, hogy a rádió-, illetve televízióműsorok nagyon kis szerepet töltenek be ezen a területen, és ugyanígy az utazási irodák ajánlatai is nagyon mérsékelt hatást gyakorolnak a keresletre. Ami számomra végképp szomorú, hogy a tourinform irodákban kapott tájékoztatás is nagyon-nagyon halvány. A kérdésem az, hogy lehet-e ezen javítani, és érdemes-e erre a területre nagyobb figyelmet, illetve forrásokat is fordítani.

A másik, számomra sajnálatos kérdés a másik oldalon található, amelynek címe „a belföldi utazások megoszlása motivációk szerint”. Itt azt tapasztalhatjuk, hogy az egészségmegőrzés úgy az egynapos, mint a többnapos utazás esetén is 5 százalék alatt van, az egynaposnál talán 1-1,5 százalékot, ha elér. A gyógykezelések esetében ez egy picikét jobb, de nekünk az volt a stratégiánk, hogy Magyarország, a Kárpát-medence egy gyógyító medence, és ezen a területen szeretnénk komoly eredményeket elérni. A kérdésem az, hogy milyen stratégiai lépéseket kellene megtenni annak érdekében, hogy ezen a területen egy jelentős előrelépést tudjunk elérni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szilágyi képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Többször kifejeztük és most is kifejezem, hogy úgy érzem, hogy a Magyar Turizmus Zrt. nagyon jó kezekben van, és megfelelő az a koncepció, megfelelő az az irány, megfelelő az a munka, amit végeznek, és jó irányba halad. Elég letről kellett indulni, tehát ahol az elnökségben még Karácsony Mihály részt vett annak idején, onnan elég alacsonyról kellett indulni, de valóban azt mondom, hogy példamutató az a munka, ahogy a menedzsmentet felépítették, és ahogy látszik, hogy koncepció alapján haladnak. Természetesen vannak még nehézségek, természetesen vannak még problémák, de ezeket a problémákat kell kiküszöbölni.

Nem tisztzem megvédeni Zakó László képviselőtársamat, de tényleg talán most már eljutottunk oda a Magyar Turizmus Zrt.-vel kapcsolatban, hogy bizonyos érdekképviselőt is elláthatna olyan kérdésekben és olyan ügyekben, amelyek szervesen kapcsolódnak a turizmushoz, a turisztikai célpontokhoz. Hogy itt is mondjak egy példát, gondolok itt olyanra, hogy nem tesz jót a magyar turisztikának, hogy ha például olyan események zajlanak le, amikor bankok erőszakkal és maffiamódszerekkel vesznek át egy szállodát, amiben vendégek is vannak. A kérdésem a következőre irányulna. A 103/2012. kormányrendelet, valamint az 1168/2012. kormányhatározatok alapján 2012. július 1-jétől a Magyar Turizmus Zrt. látja el a közösségi agrár- és bormarketing-tevékenységhez kapcsolódó feladatokat a Turizmus Zrt.-n belül létrejött Agrármarketing Centrum vezérgazgatóságán keresztül. Történt-e ebben már bármilyen előrelépés? Ezzel kapcsolatban milyen feladatokat fogalmaztak meg, vagy hol tart ez az egész ügy? Úgy érzem, hogy ez egy nagyon fontos területe lehet a turizmusnak, a gazdaságnak is és a mezőgazdaságnak is, ha ezt a területet végre valaki komolyan kezeli, és komoly célokat fogalmaz meg. Ez lenne csak a kérdésem ezzel kapcsolatban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Horváth Zoltán képviselő úr!

HORVÁTH ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Gyors leszek. Először is köszönjük, a nagyon részletes, szakmailag megfelelően alátámasztott anyagot, mert én is, aki nem vagyok turisztikai szakember, megfelelően el tudtam benne igazodni. Egyetértek azzal a gondolattal, ami arról szólt, hogy az utóbbi időben a forgalmat szinte sokszorosával leahagyó, és zömében európai uniós forrásból megvalósuló fejlesztési programok zajlottak le. Most vagyunk éppen az utolsó ilyen típusú fejlesztési időszakban, a regionális operatív programokban van még a szállásfejlesztés utolsó forrása.

A kérdésem az lenne, hogy önök részt vesznek-e ezekben a pályázati kiírásokban szakmai tanácsaikkal, akár úgy, hogy mondjuk egy-egy szálloda mivel különböztesse meg magát a másiktól, tehát szegmentációban, speciális szolgáltatásaiban tudnak-e segíteni. Én, aki Dél-Dunántúlról jövök, sajnos a számok alapján azt látom, hogy visszaesés volt. Tudom, hogy ennek van objektív meg kevésbé objektív mutatója, hiszen amikor nekünk a 2010-es év, az Európa kulturális fővárosa időszak a bázisjövők, meg picit még a 2011-es, akkor sajnos van honnan visszaesni, én ezt pontosan tudom. Azt is látom ugyanakkor, hogy szükségük lenne a szállodatulajdonosoknak, a beruházóknak olyan típusú szakmai támogatásra, akik ezeket a szakmai tanácsokat megfogadva egy picit mást csinálnának, mint ami a szomszédban van, és ezzel talán újabb vendégeket tudnának odacsábítani.

Nekem mindig nagy dilemmám ez a gyógyszálloda, wellness szálloda. Vannak különben olyan egészségügyi intézményeink, amelyek közfinanszírozott kórházként tudják ezt csinálni. Ezt az egészséget végre valahogy a helyére kellene tenni, és egyértelműen deklarálni, hogy ki mit csinál ebben az egész történetben, hogyan tudunk becsatornázni ezekben a szállodákba OEP-finanszírozást, hogyan lehet egyéb, saját finanszírozást, magánemberek finanszírozását a közfinanszírozású kórházakba becsatornázni. Talán érdemes lenne a gyógyszálloda, wellness szálloda dolgát az egészségüggyel egy picit egységbe terelni. Körülbelül ez lett volna a kérdésem.

Még egyszer: azt gondolom, hogy az anyag jó, a benne lévő statisztikák, számok pozitív elmozdulásról tanúskodnak, a Széchenyi-pihenőkártya maximálisan pozitív. Pál Béla képviselő úrral néhány hónappal ezelőtt a bizottságban is vitatkoztunk arról, hogy ez most jó vagy nem, bonyolult vagy nem, hogy ez a háromféle csomag megfelelő-e vagy nem. A statisztikákat látva azt lehet mondani, hogy ez egyértelműen egy sikertörténet, pozitív hozzáadott érték. A legnagyobb előnye az, képviselő úr, hogy nem mennek el külföldre, hanem itt kell elkölteniük Magyarországon, és a munkavállalók a munkáltatóktól kapják ezt a cafeteria-rendszeren keresztül, úgyhogy nagyon pozitív pluszforrásokat ad hozzá. Igen, az

attrakciókat kell erősíteni, ezért örömteli, hogy nyáron a kormány 47 milliárdnyi turisztikai attrakciófejlesztésről hozott döntést. Reméljük, hogy egy-két éven belül megvalósulnak ezek a beruházások, amelyekre a forrás rendelkezésre áll, és ezekben a számokban látjuk majd őket realizálva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e még kérdés vagy vélemény. *(Nincs jelentkező.)* Vezérigazgató úr!

Horváth Gergely (Magyar Turizmus Zrt.) válasza

HORVÁTH GERGELY, a Magyar Turizmus Zrt. vezérigazgatója: Köszönöm a szót. Széles spektrumú kérdéseket kaptunk, és ahogy a képviselő úr említette, nem feltétlenül pozíciómnál fogva kaptuk ezeket a kérdéseket, de egy-egy gondolatot szívesen hozzáteszek én is vagy a mi nézőpontunkat.

Alapvetően mi is érezzük azt a fajta nyomást a szakma felől – talán azért, mert nagyon szorosan próbálunk minden főbb turisztikai szakmai szervezettel együttműködni –, hogy kvázi egy érdekképviselőt lássunk el, ami nem a feladatunk, de saját eszközeinken keresztül természetesen ezt megteesszük. Minden egyes turisztikai termékben ki vannak jelölve, minden szövetséggel dolgozunk. Egy extrém példát hadd mondjak a gasztronómiából: most már a Bocuse d’Orral négy különböző szervezet van, mind a négygel kapcsolatban állunk, és mind a négygel dolgozunk, pont azért, hogy minél nagyobb legyen a szolgáltatói elégedettség. Vannak bizonyos korlátok, például az ilyen rendőrségi kérdések, amit ön említett, de próbálunk ezekben az ügyekben tenni.

A Balatonnal kezdtük. Úgy gondolom, hogy igen, lehet arról beszélni, hogy a víz, bár én emlékszem rá, hogy körülbelül öt évvel ezelőtt volt ez, amikor különböző tervek jelentek meg a sajtóban, hogy a Rábából kellene elvezetni a vizet a Balatonba, utána meg az volt a hír, hogy a tavalyi évben a déli parton a jég letarolt rengeteg házat. Bár nem vagyok szakértő, tehát véletlenül se vegyék úgy a gondolataimat, de úgy gondolom, hogy ez egy szabályozási kérdés. Sokkal inkább problémának látom a Balatonon a termékfejlesztés hiányát. Ha megnézzük a különböző turisztikai szolgáltatókat – sajnos szinte mindegyiket ismerem személyesen, mert olyan kevés olyan jó minőségű szolgáltató van –, mindenki egy nagyon pozitív szezonnál adott számot. A minőségi szolgáltatások, a minőségi szálláshelyek eladhatóak, arra van kereslet, azok nem zárnak be feltétlenül augusztus 20-án, amit ön is említett, de sajnos az alacsonyabb kategóriában igenis tűnnek el a vendégek, ezt ki kell mondanunk. Ezt a tavalyi évben már fel mertük vállalni, amikor a német piacnak a húsz éve tartó esését vizsgáltuk, ami egyébként – zárójelben jegyzem meg – tíz hónapja megállt, és azóta növekszik. 1990-ben több mint ötmillió vendégéjszakánk volt, a tavalyi évben volt kétmillió, tehát eltűnt a vendégéjszakák 60 százaléka. Hogyan várjuk el a német piacról, hogy Németországból autóval 17 órán keresztül elmenjen, és egy családnál lakva egy szobát kibéreljen, amikor nem ezek az utazási trendek? Minden német kisvárosból fapados társaságokkal Egyiptom, Törökország, Görögország, Spanyolország – és mindannyian tudjuk, hogy mik – olyan elérhető áron vannak, amiben nem versenyképes termékszinten a Balaton, noha az adottságai megvannak. Ezért gondolom azt, hogy itt a termékoldalon és nemcsak luxusszállodákban kell gondolkodni, hanem igenis nagyon hiányoznak a jó minőségű apartmanok, apartmanházak, kempingek, amivel igenis versenyképesebbé lehetne a Balatont tenni. Ezekhez az eredményekhez képest és az elmúlt húsz év balatoni forgalmát vizsgálva a Balatont egy sikernek tartom én, hogy nem roppant össze, hanem kismértékű csökkenés volt. Nagyon pozitívak azok a bizonyos tendenciák. Ez elsősorban a belföldi vendégek nagyon nagyszámú növekedésének köszönhető, valamint a környékbeli új piacoknak a megjelenésének; gondolok itt Csehországra, Szlovákiára, lengyelek is voltak, valamint a déli parton horvátok, szerbek, sőt románok is igen szép számmal megjelentek. Ez arra volt elegendő jelen pillanatban, hogy szinten lehetett tartani a Balaton forgalmát,

nagyságrendi növekedést sajnos nem lehetett elérni, de tudomásul kell venni, ha a számokat mélyebben elemeznénk, hogy egy szegmentációs átrendeződés van, és erre kell tudni választ adni.

Az augusztus 20-a egy régi probléma. Noha a tavalyi évben az volt a probléma, hogy július utolsó két hete, illetve augusztus első két hete volt 13 fokos, viszont nagyon jó idő volt, tavaly nem volt ilyen probléma, idén sajnos az időjárás sem segített ebben. A balatoni régióhoz hozzátartozik a Hévíz-zalakarosi környezet is, ahol megint attrakciók kellene. Gondolkodunk forgalomélénkítő kampányon, hiszen a balatoni szolgáltatók, legutóbb a múlt héten a Balatoni TDM Szövetség elmondta, hogy nekik nem a nyárra kell kampány, mert nyáron el tudják adni, hanem az őszre, a tavaszra és a télre, hogy hogyan lehetne azt a továbbiakban kitölteni. Ezen dolgozunk.

Szóba került a Malév helyzete is. Továbbra is ugyanazt tudom mondani, és úgy néz ki, hogy azok a gondolataink most be is indultak, hogy a Malév leállása a beutazó forgalom szempontjából rövid távon nemhogy negatív, hanem pozitív tud hozni. Talán mindannyian emlékeznek február 3-ára. Mi voltunk a kollégáimmal leginkább megdöbbenve, hogy ha jól emlékszem, délután 3-4 óra körül a járatok 65 százaléka, amit repült a Malév, be volt töltve piaci szereplők által, ilyen gyorsan reagált. Mi napról napra vizsgáljuk a különböző számokat, kapacitásokat. Ezekre a légi iparág olyan gyorsan reagált, ami egy turisztikai ágazatnak más szereplői heteket, hónapokat gondolkodnának, mielőtt döntenének; ők egy nagyon merész húzással jól döntöttek.

Továbbra is úgy gondolom, hogy az igazi Malév-eredményt két-három éves távlatban lehet beutazó forgalom szempontjából vizsgálni. Örvendetes, hogy nagyon pozitív a meglévő új légitársaságok kihasználtsága, az úgynevezett load factor. Problémának nevezik egyébként, hogy a magyar piac nagyon keveset veszi őket igénybe, ami nekünk viszont a másik oldalról, a beutazó forgalom szempontjából nagyon jó. Az egyik fapados légitársaság nyilatkozta azt, hogy ő 20 százalékos magyar vendégforgalomra számított, ezzel szemben csak 10 százaléka van, és az átlagos kihasználtság 95 százalékos, tehát a 90 százalék az mind új vendégkör. Ezt lehet is látni a számokból, hogy júliusban 17 százalékkal több külföldi vendégéjszaka volt Budapesten például, ezeknek az új légi kapacitásoknak köszönhetően. Úgy gondolom tehát, hogy középtávon lehet két-három éves viszonylatban ezt vizsgálni, mert amilyen gyorsan jöttek – és ezért fontos a kihasználtság –, olyan gyorsan is változtathatnak desztinációt. Akkor lennének gondban, ha ezek a járatok nem mennének, ha télen, amikor utószezon van, nem lesz jó, és leállítják, tehát középtávon, 2013-2014 hasonló időszakában szezonértékeléskor lehet majd pontosan látni, hogy milyen hatással volt a beutazó forgalomra.

A MÁV-ot is hadd jegyezzem meg: pontosan a turizmus világnapja alkalmából egy stratégiai együttműködést kötöttünk egymással. Az utazási szokások átrendeződésével a vasúti közlekedés egy 500 kilométeres körzetben egyre divatosabb. Ezt számokkal is alá tudjuk támasztani: az első hat hónapban a MÁV nemzetközi beutazó forgalma két számjegyű növekedést ért el, különböző országokból 10-30 százalékkal több külföldi jegyet vásároltak. Én magam sem akartam hinni a szememnek először, és utána néztünk, tehát a Bécs-budapesti vonatjáraton, ami kétóránként indul, a MÁV most azon gondolkodik – remélem, nem titkot árulok el ezzel –, hogy a kétóránkénti rendszerességet sűríti, mert nincs rá jegy. Nagyon bízom benne, hogy ez is, mint egy új alternatív közlekedési ágazat, az 500 kilométeres rádiuszban igenis versenyképes lehet, és segíthet majd nekünk.

Szóba került a különböző night pubok, bárók nem megfelelő viselkedése. Hadd tegyem hozzá, hogy én a turisztikai szolgáltatóiparból jövök, tapasztalatból mondom, kollégáimtól hallom, hogy ezek hála istennek, nagymértékben visszaszorultak. Vannak még, még mindannyian tapasztaltunk itt a szolgáltatóiparban, de messze nem az a világ van, ami a '90-es években, ahol tényleg nem lehetett elengedni szó szerint az éjszakába a vendégeket a szállodákból. Ennek hatására nekünk van egy 24 órás call centerünk, amely munkájának egy

bizonyos része az, hogy a rendőrségnek tolmácsol – csakhogy a közreműködést tegyük hozzá –, és el kell mondani, hogy a kutatások, az ottani statisztikák mutatják, hogy hála istennek, nagymértékben visszaesett ezeknek a száma. Nem azt mondom, hogy nincsen, mert most is van bizony hetente jó pár eset, de jóval kevesebb, mint pár évvel ezelőtt például, amit a kollégák elmondanak.

A reptéri parkolási rend is szóba került. Ebben tettünk erőfeszítéseket, hisz a szakmai szervezetek, elsősorban a Magyar Beutaztatók Szövetsége és a Magyar Utazási Irodák Szövetsége keresett meg segítségül. Nekik a buszközlekedéssel volt egyébként problémájuk, mert a felső részre, amikor elmegy a busz, nehezen tudott beállni az ötperces limitben. Információim szerint ez megoldódott, a nagyobb probléma az 1-es terminálon volt, ahol szintén megoldódott a sajnálatos bezárásával a probléma. Azt kell mondanom, hogy járva a világot szerintem most egy kulturált környezet alakult ki, egy ötperces váró időtartam, amikor bárki leteheti az utasát, vendégét, taxi, transzferbusz, családtag ki tudja vinni, öt percig ingyenes, öt perc után pedig lent tud megállni, ami egyébként gyalog is három perc alatt megközelíthető. Nekem a legutolsó információim körülbelül két hónappal ezelőtt volt, hogy most minden szakmai szervezet elégedett vele, úgyhogy remélem, hogy ebben tudunk egy kicsit közreműködni.

SZÉP-kártya került fel több képviselő úrnál is. Megvannak azok a belső statisztikáink, ami az üdülési csekk elmúlt évekbeli forgalmát mutatta. Mindannyian tudtuk, hogy a SZÉP-kártya jó lehet, de ennek az időzítése volt egy nagy kérdés, hogy milyen gyorsan fog a piac reagálni. Főleg a tavalyi évben, amikor már elindult szezon közben, és tavalyi évben nagyon kevés volt még a jelentkező, akkor is minden szakmai szervezet elmondta, hogy várjuk meg az igazi cafeteria-választás időpontját, azaz 2011 decemberét és 2012 február végét. Tény és való, különböző számokat lehet hallani, de összességében a rendelkezésünkre álló statisztikáink szerint augusztus végéig annyi üdülési csekket és Széchenyi-pihenőkártyát használtak fel, össz nominális értékben ez 25 milliárd forint, mint a tavalyi évben egész évben csak üdülési csekket, tehát várhatóan már az idén növekedés lesz az összfelhasználásban. Különböző megoszlások vannak, és tény és való – amit azt hiszem, Horváth képviselő úr említett –, hogy ezzel, hogy szabályozva van, a legfontosabb érv az volt ellene, hogy a feketekereskedelem megszűnt. A szolgáltatóiparból jövök, ahogy említettem. Vannak nagyon sokan sajnos, akik kaptak ilyen – akár szociális jelleggel vagy akár bérkiegészítésként –, és nem elutazni akartak, hanem készpénzre váltani. Ezzel a kártyarendszerrel ez megszűnt. Úgy gondolom, hogy ez az egyik legnagyobb előnye a forgalombővülésen kívül. Most már közel több mint hétszáz ezer ember választotta, és 50 milliárd forintnyi összeg van a SZÉP-kártyákon, amiből augusztus végéig 17 milliárd forint volt a felhasználás, tehát nagyon nagyok még benne a tartalékok. Az idei évben az összes belföldi kampányunkban hangsúlyoztuk, hogy váltsa még be az üdülési csekkjét, hisz év végéig még beválthatja. Év elején tízmilliárdról indultunk, most már csak kétmilliárd van kint, úgyhogy még továbbra is az őszi kampányainkban, a szeptember-októberi és november-decemberi kampányainkban is hangsúlyozzuk, valamint folyamatosan ösztönözzük az embereket, hogy a Széchenyi-pihenőkártyát vegyék igénybe.

A budapesti vendégéjszakaszám növekedésével minden ország küszködik. A statisztikákban, amiket láttunk, vendég-, vendégéjszakaszámokat láttunk, a vendégek száma nagyobb mértékben nő, mint a vendégéjszakák száma. Ez egy nemzetközi, öt-tíz éve tartó folyamat, hogy a vendégéjszakák száma, tehát a tartózkodási idő folyamatosan csökken. Őszintén megmondva nem sok eszközt látok a kezünkben. Az utazási szokások változásai, hogy az emberek sokkal többször utaznak, ez a válság adta pozitívum, hogy többször utaznak, de kevesebb időre. Lehet próbálkozni, vannak olyan időszakok, erre indult a Budapest Winter Invitation hat évvel ezelőtt, a szolgáltatók kezdeményezésére, ahol egy éjszakából többet kapott, 4 egyenlő 3 vagy 3 egyenlő 2 akcióval. A BWI-kampány már továbblépett, most már

egy termékfejlesztéssel végezzük az idei télen, gyógyfürdőkkel együttműködve fürdőszolgáltatásokat kapnak, valamint a Cézanne-kiállítással egyébként, ami október végén fog nyílni, és február végéig lesz látogatható Budapesten, a Szépművészeti Múzeumban. Próbálkozunk még vidékre is levinni; oda attrakciók és csomagok kellene. Megvannak erre a tapasztalatok, vannak is ilyen kijánlásaink, vannak is ilyen újságírói tanulmányútjaink, de azt látni kell, sajnos azt kell mondanom, hogy nem lesz olyan hatékony ez a program, mert az emberek utazási módja folyamatosan változik, és folyamatosan csökken; esetleg arra kell őket rávenni, hogy jöjjenek még vissza esetlegesen egy budapesti nagy látogatóközpontba.

A Balaton július hónapban felemásan teljesített. Korábban utaltam arra, hogy az elmúlt húsz évben – és én szakmabeli vagyok, tehát ez nem politikai húszévezés – folyamatosan csökkent a német vendégforgalom. Nagyon örülök annak, hogy megállt a német vendégforgalom csökkenése, kismértékű növekedés volt. Növekedés volt bizonyos külföldi országokból, azonban ez nem tudta ellensúlyozni a belföldi csökkenést, így összesen -0,7 százalékkal zárt vendégéjszakákban január-júliusban. Azt is hozzá kell tenni, hogy augusztus hónapról pozitív híreket kaptunk, úgyhogy majd a végleges balatoni számokkal, október elején, október 10-e körül tudunk a szezonról beszélni.

Hadházy képviselő úr kérdezte, hogy milyen gazdasági helyzetben vannak a szolgáltatók. Vegyes, azt kell mondanom, hogy vegyes. Levegőhöz jutottak-e a szolgáltatók ezzel a növekedéssel? Úgy gondolom, hogy igen, és ez a tapasztalatunk, ez az információnk, hogy igen. Továbbra sincsenek kedvező helyzetben, és amit az előbb említettem, ez a kapacitásbővülésnek volt betudható. Soha annyi vendég nem volt Magyarországon, mint tavaly vagy mint idén, de még korábban említettem, 2007-hez képest 48,5 százalékkal több szobakategóriában van a négycsillagos szállodában, ami az össz kereskedelmi szálláshelynek az 50 százalékat teszi ki. Ez azt jelenti, hogy a torta tovább szeletelődött, azaz egy szolgáltatóra még kevesebb vendég jutott. Ezért is tartom nagyon fontosnak például a turizmus világnapját, mert ebből kitörni, ha ezt önmagában egy szolgáltató elkezdi, és árversenybe mennek, ami a másik nagyon nagy probléma, ezt nem lehet csinálni. Ezt csak közös marketingerővel lehet csinálni, hogy a desztináció népszerűségét és elismertségét növeljük, mert csak akkor lehet átütő ez a siker, ha ez a növekedés fennmarad, az új piacokra reagálni tudunk, és akkor fogják érezni, akkor lesznek elégedettek is a szolgáltatók, körülbelül két-három éven belül.

Nagyon fontos még azt is megjegyezni, hogy információink szerint, statisztikák alapján is a minőségi szolgáltatók nem panaszkodnak. Aki minőséget tud nyújtani jó ár-érték arányban, majd mindegyik azt mondja, hogy nem a legjobb éve van, jobb volt, mint tavaly, panaszra nincsen oka, de keményen meg kell érte dolgozni. Csak nagyon ösztönözni tudunk tehát mindenkit, amikor a szolgáltatókkal találkozunk, hogy minőséget nyújtson. A minőség nem egyenlő a luxussal. Minőség lehet egy alacsonyabb panzióban, egy alacsonyabb magánszállás-helyen is, de ott az ár-értéknek megfelelő szolgáltatást tudjon a vendég kapni, hisz szűkülő bevételek vannak, kevesebbet költenek a turisták, de több turista költi ezt a kevesebb összeget, megnézik, hogy mire költik, és úgy fognak oda esetlegesen visszatérni.

Szóba kerültek még a turisztikai információforrások. Nemhiába tettük bele ezt ebbe a kiadványunkba. A tavalyi évben 2013-ra stratégiai célként tűztük ki, hogy a turisztikai információszerzés döntő többsége webalapú legyen, hiszen ebből is látszik, hogy azért vannak még különbözőségek. Nagyon változóban van az információszerzés, elsősorban a többi iparágat követve. Nemzetközi kutatások szerint Észak-Amerikában a turisztikai információszerzés száz százaléka már webalapú, ott nincsen kiadvány, nincs újság, hogy abból tájékozódna, vannak bizonyos figyelemfelkeltő kampányok, plakátok vagy prospektusok, ahol mind ráirányítják a vendéget a webre, mert ott keresi a tartalmat. Lehetnek tehát olyan akciók, amikkel rávisszük a webre az embert, ott fognak úgyis információt keresni. Pont a svájci kollégámmal beszélgettünk egy ETC-közgyűlésen áprilisban

Brüsszelben. Előadásának a címe az volt, hogy mindenki a web 2.0-ról beszél, a web 2.0-nak vége, a web 3-as korszakba léptünk, azaz nem mi határozzuk meg a saját termékünknek a brandjét, hanem a vendég maga. Akkor elkezdtem gondolkodni. Ha utazok valahova – szerintem önök közül is sokan vannak így –, ha hotelre akarunk foglalni, megnézzük, hogy arról mi a véleménye más vendégeknek. Ez az első és a legmeghatározóbb dolog. A figyelmet fel tudom kelteni, de utána van szükség a jó minőségű szolgáltatásokra, hogy ajánlott legyen az a turisztikai termék. Itt csatlóznék vissza a minőségre, hogy mindenki a megfelelő kategóriájában minőséget tudjon nyújtani. Nemhiába nem vagyunk ott televíziós műsorokban. Egyrészt a költségvetési forrásunk sem elegendő rá – ezt csak zárójelben jegyzem meg –, egy nagyon-nagyon drága műfajról van szó, és nem olyan hatékony már, mint volt, tisztelet a kivételnek. Mi folyamatosan programokat ajánlunk a turisztikai műsorainkban, amik vannak, hogy okot tudjunk adni az utazásra.

Szilágyi képviselő úr említette még az érdekképviseletet, hogy a szállodákat maffiamódszerekkel veszik el. Erről szintén csak a személyes információimat tudom megosztani. Itt elsősorban sajnós az a fajta hitelezés köszön vissza, ami ebben az iparágban volt. Azok a szállodák vannak ilyen problémában, akik külföldi devizában a teljesítőképességnél jóval nagyobb arányú hiteleket vettek igénybe. Osztrák kollégámmal beszéltem: ott azt, hogy 10 vagy 20 százalék önerőre hitelezzenek egy ilyen komoly rizikós szektorban, még a válságban sem tartották egyébként kivitelezhetőnek. Szóba került az AMC is. Egy kormánydöntés értelmében 2012. július 1-jével mi látjuk el az agrármarketing-feladatokat. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a feladatokat átvettük, és ez egy jogutódlás, tehát a kollégákat is átvettük. Hasonlóan, ahogyan a Turizmus Zrt. is, egy elfogadott marketingmunkaterv alapján dolgoznak. Ehhez megkaptuk a forrásokat is a minisztériumtól, de az idei évben egy elfogadott munkaterv volt, tehát mi azt hajtjuk végre, pontosan ugyanazok a kollégák hajtják azt végre.

Jelenleg folyik a marketingterv előkészítése. Nagy örömmel láttam, hogy lesz szerencsénk és alkalmunk bemutatni a jövő évi marketingtervünket november hónap folyamán, mint a tavalyi évben. Július óta dolgozunk a marketingterven, október végére lesz kész, hasonlóan az AMC-s marketingtervhez. Itt nekem a fő stratégiai kérdésem a munkák összehangolása. Csak egy eszközt hadd említsek, a vásárokat. Egy fontos platform a szakmai vásárok, nagyközönségi vásárlók. Több mint 50 külföldi vásárt szervezünk, az AMC megy tíz külföldi vásárra. Két különböző arculattal ment. Ha esetleg Berlinben egy Grüne Woche február utolsó hétvégén volt, a következő hétvégén utazás kiállítás volt, ott találkozott Magyarországgal, majd egy hét múlva találkozott megint egy Magyarországgal, ami teljesen mást hozott magáról. Ezeknek az összehangolása van folyamatban az arculatban, egy brandépítésben, hogy Magyarország arculata mind külföld mind belföld felé egységes legyen. Bor- és gasztronómiánk van most szeptember-október hónap folyamán, itt már kihasználtuk azokat az információs pontokat, ők üzemeltetik a www.bor.hu-t például, mind a 22 borrégió leírásait használjuk, azokat linkeljük be a különböző oldalainkra. Itt elsősorban a borban és a gasztronómiában látok olyan szinergiákat és külföldi arculati megjelenésekben, amiket ki tudunk használni. Ezenkívül van még egy kis gyermekünk, hogy úgy fogalmazzak, az idei évben a Dél-Dunántúlon kezdtünk el egyébként a Magyar Termék Nonprofit Kft.-vel egy tesztprogramot, ahol az volt a közös célunk, hogy a régióban található szolgáltatókat hozzuk össze a régióban található helyi termelőkkel. Nagyon divatosak most a helyi piacok, ahova a hétköznapi ember el tud menni. Ez nagyon jó, ez nem is a mi feladatunk, ezt az éppen arra illetékes szervek csinálják, viszont ha én elmegyek például Dél-Dunántúlra, abban a szállodában, abban a panzióban helyi terméket szeretnék vásárolni. Igen ám, de a helyi szállodásnak egyszerűbb a Metróból vagy az Auchanból vagy nem tudom, honnan berendelni, hogy beszállítsa, és sokszor a környékét nem ismeri, hogy hol van. Ezért próbálunk egy információs adatbázist létrehozni. Az idei évad felméréséről szólt. Közel négyszáz olyan helyi

termelő van a dél-dunántúli régióban, akik tudnak beszállítani az ottani turisztikai szakmának. Őket összehoztuk, mert ha én utazok külföldre, engem mindig érdekelnek – de szerintem nemcsak én vagyok így, hanem szerintem önök is – a helyi ízek, a helyi különlegességek, a helyi borok. Ezzel adjuk el a régiót. Az utazási szokások megváltoztak. Nem azért utazunk, hogy egy szoba négy fala között kényelmesen tudjunk pihenni, az már adott otthon is, hanem kellene a különlegességek. Ezért ez még egy olyan terület, hogy ezt tesztjelleggel nem lehetett országos szinten megnézni, hanem egy projektjelleggel az idei évben elkezdtük a Dél-Dunántúlon, és most a marketingtervezés során levonjuk a konzekvenciákat. Szeretném ezt kiterjeszteni esetlegesen AMC-s segítséggel a többi régióra is. Az AMC-vel kapcsolatban megjegyezném, hogy nekik egy jó pár évvel ezelőtt a költségvetésük hasonló volt a miénkhez, tehát 4-5 milliárd forint környékén voltak, jelen pillanatban egymilliárd forintból gazdálkodnak, vidéki hálózatuk már nincsen, tehát azt tapasztalom a sajtóban és a megkeresésekből is, hogy a várakozás nagy, viszont azért vannak korlátaink is, elsősorban anyagi korlátok. Meglátjuk, hogy mire lesz ez elegendő.

Horváth Zoltán képviselő úr kérdezte még a ROP-okban való részvételünket. Sajnos semmilyen fejlesztéspolitikában, koordinációban még kérdés szintjén sem vettünk részt, márpedig úgy gondoljuk, hogy akik ismerik a nemzetközi tendenciákat, példákat, azok tudják kutatási anyagaink, a külképviseleteink ismerete alapján, hogy a tudás van ott nálunk. A szolgáltatóknak a régióban a regionális marketingigazgatóságokon keresztül vannak kapcsolataink, szoktunk ilyet mutatni ingyen és bérmentve, tehát ez nem egy szolgáltatás, a kutatásainkat mindenkinek rendelkezésre bocsátjuk, amik vannak, rendszeresen, minden nap fogadóórákat tartanak úgymond a kutatási irodán, mert nagy erre az igény az érdeklődőktől. Sajnos a tapasztalat az, hogy a nem feltétlenül szakmabeli befektetőknek még az igényük sincsen meg rá, de ez csak egy privát megjegyzés volt, úgyhogy nagyon szívesen részt tudunk ebben venni, ha ezen belül van erre igény.

Felmerült még a gyógyszállodai és wellness szállodai minősítések témája. Itt nagymértékű kapacitásbeli átrendeződésnek tűnik, holott az nem az, a gyógyszállodáknak, klasszikus gyógyvendégeknek a száma nem csökken, hanem növekszik, de mivel mindenki gyógyszállodát és wellness szállodát épített, mindenki gyógyvendégeket akart, így újra elaprózódtak újra a vendégek. Ezért csinálták azt, hogy a klasszikus gyógyszállodák, akik voltak, már wellnessvendégeket is fogadnak, hiszen csak az egy-háromhetes kúrákból megélni már nem tudnak. Ezért is található a statisztikákban, hogy gyógyszállodák bezártak, wellness-szállodák nyitottak. Nem így van, csak átsoroltatták magukat, hogy wellnessvendégeket is tudjanak fogadni. Amit ön kérdezett, úgy gondolom, információim szerint – sőt megbeszéléseken is voltunk a Nemzetgazdasági Minisztériumban –, hogy ezzel foglalkozik a kormányzat. Ők elég tág körnél kezdtek, hogy a különböző orvosi egyetemekkel volt két fórum, amin részt vettünk. Úgy látom, hogy először azt a terméket kell megalkotni, amit el tudunk adni, mert jelen pillanatban a gyógyturizmuson, a gyógyszállodákon, a gyógyfürdők, a fogászati turizmuson, egy kicsi plasztikai sebészetten kívül kevés az olyan kész termék, amit a külföldinek oda tudunk tenni, hogy tessék, ezt meg tudod venni, le tudod venni a polcról. Először terméket kell összeállítani, hogy mi az, ami – tisztelet a kivételnek – megvan, Dél-Dunántúlon én is tudok olyat, ahol megvan, van is orosz próbálkozásunk keleti nyitásra ezen a környéken, de sok helyen sajnos nincsen meg, holott az adottság meglenne még rá.

Köszönöm szépen a kérdéseket és a figyelmüket, és még egyszer csak azt tudom mondani, illetve kérni önöktől, hogy mindenki a saját területén, helyi területen a turizmus jelentőségét ismertesse az emberekkel.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e esetleg még hozzáfűznivaló? *(Nincs jelentkező.)* Lezárom a vitát, megköszönve a tájékoztatót. Azt gondolom, hogy kiderül belőle, hogy a

magyar gazdaság egyik legfontosabb ágazatáról beszélünk. Az utolsó mondata erről szólt vezérigazgató úrnak, hogy ezt lássák be sokan, mert azt gondolom, hogy nem sok olyan szegmens van ebben az országban, aki a 2007-es válság állapotára vissza tudta vinni most 2011-2012-ben az ő működését, termelékenységét. Azt gondolom, hogy rendkívül fontos dolog a foglalkoztatásban elfoglalt helye.

Ami azt gondolom, hogy megszívlelendő, hogy amikor ebben az országban gyógyszálló vagy fürdő épült, nem folyt bele a Turizmus Zrt., mert nem kérték a véleményét. Ha most az attrakciófejlesztésnél megint eljutunk oda, hogy hasonló attrakciókat építenek szerte az országban, mint ahogy a gyógyfürdőknél megtörtént, akkor ugyanez fog bekövetkezni, hogy megint szétaprózódik a látogatóközönség. Valószínűleg bizottsági szinten kell tudnunk kezelni, hogy minimum a ROP-ok felé el kell menni ez ügyben, de valószínűleg még feljebb, hogy a Turizmus Zrt. véleménye legyen benne a pályázatok elfogadásánál, mert ezek komoly problémákat fognak okozni a pénzfelhasználásban és utána a megtérülésben. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon komoly kérdés, és elég fontos volt Horváth képviselőtársunk felvetése, hogy hogyan és miképpen működik a Turizmus Zrt. Köszönjük a beszámolót. Azt gondolom, hogy még ebben az évben néhányszor találkozunk. Így tovább!

Vezérigazgató úr, még egy fél pillanat, ugyanis kaptunk egy meghívást, illetve itt van Magyarországon a német parlament turisztikai bizottsága, és a bizottságot 8-án meghívánk egy vacsorára. Akinek a bizottságunkból van ehhez affinitása, azt szívesen látnánk. Úgy gondoltam, hogy lenne két ellenzéki képviselőtársunk és három kormánypárti képviselőtársunk ebben a lehetőségben, persze ha több jelentkező is van, akkor mehetünk. Van-e, aki önmagától úgy gondolja, hogy szívesen jönne? *(Zakó László jelentkezik.)* Én gondoltam Zakó képviselő úrra, Pál Béla képviselő úrra, Kovács Ferenc képviselőtársunkra és Lasztovicza Jenő képviselőtársunkra, de gondoltam Hadházy képviselőtársunkra is és többekre, Horváth képviselő úrra és bárkire, aki szeretne jönni. Még most mondják! Ez 8-án este, a szavazások után hétfőn lenne egy hajókirándulással egybekötve. *(Vincze Mihály László és Hoffman Pál jelentkezik.)* Rendben, akkor ezt majd intézzük. Mindenkinek köszönöm a munkáját! Hatékonyak voltunk.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 45 perc)

Szalay Ferenc
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Várszegi Krisztina